Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI Ч. 5. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го СІЧНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 9, 1985 No. 5. VOL. XCI

Відповідають на рецензію про книжку А. Раєна

Ню Йорк. — В щоденнику „Ню Йорк Таймс", в додатку призначеному для огляду книжок з неділі 23-го грудня 1984 року редакція помістила листа Івана Павла Гімки з Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні, в якому він гостро критикує автора рецензії на книжку Еллена Раєна п. н. „Спокійні сусіди", Ралфа Блюментола.

Автор обширної рецензії Р. Блюментол дозволив собі на „широке узагальнення", як пише у своєму листі І. Гімка, підсуваючи читачам твердження, що „коли жертви Голокосту залишилися в таборах переселених осіб, іміграційне бюро фаворизувало приїзд до ЗСА тих, що їх переслідували — балтийців, українців і поляків".

І. Гімка завважує, що таким ствердженням цілі народи Східньої Европи утотожнюється з переслідувачами жидів з часів Другої світової війни. „Чи не подумав Р. Блюментол і видавці „Ню Йорк Таймсу", — питається І. Гімка, „що таким ствердженням вони зробили те саме, проти чого усі тепер боряться, а саме узагальнювання расових чи етнічних понять?"

Далі автор листа до „Ню Йорк Таймсу" подає факти з історії України, яка є його спеціялізацією, щоб доказати, що в Другій світовій війні була велика кількість українців, яка боролася проти нацистської Німеччини, а за свою допомогу жидам попали разом з ними до концентраційних таборів. Він між іншими також нав'язує до Митрополита Андрея Шептицького, який гостро осуджував Голокост один з нечисленних католицьких достойників, що це одверто зробив.

Вкінці І. Гімка пригадує, що такі загальникові ствердження про поодинокі нації не можна робити, бо кожний нарід складається з різних кляс та різних політичних напрямків. Він отже уважає, що це просто сором но пригадувати про такі елементарні правди на такому форумі як „Ню Йорк Таймс".

Помер Іван Іваник, довголітній секретар 234-го Відділу УНСоюзу

Елізабет, Н. Дж. — В п'ятницю, 4-го січня ц.р., помер тут нагло в наслідок атаки серця на 65-му році життя Іван Іваник, довголітній фінансовий секретар і конвенційний делегат 234-го Відділу Українського Народного Союзу, Товариства „Запорозька Січ" в Елізабеті, Ню Джерзі, та активний член цілого ряду місцевих українських організацій.

Бл. п. Іван Іваник

Іван Іваник народився в 1919-му році в Кобильниці, повіт Яворів у Західній Україні, прибув до Америки в 1950-му році та від початку свого побуту в Елізабеті був активним у громадянському та союзовому житті. Як секретар 234-го Відділу Іван Іваник пильно працював над приєднуванням нових членів і його заслугою було значне збільшення членства цього Відділу. Він теж взірцево держав діловодство цього Відділу та дбав про його членів.

Покійний Іван Іваник осиротив дружину Еву, доньку Стефанію з мужем Давидом і сином Давидом мол., доньку Віру та ближчу і дальшу родину в Україні та в Канаді. Панахиду відправлено у похоронному заведенні Кровіцкі МекКракен в Елізабеті — Лінден у вівторок, 8-го січня, а похорон 9-го січня з цього ж заведення до української католицької церкви св. Володимира та на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дивізійники привітали з Різдвом Христовим Митрополита Стефана

Філядельфія (О. Л-ий). — В суботу, 22-го грудня 1984 року представники місцевого Братства колишніх вояків І-ої Української Дивізії Української Національної Армії в складі: інж. Михайло Ліщинський, діловод Суспільної Служби Комбатантів, Ярослав Лучанко, секретар Станиці Братства у Філядельфії та мгр Олександер Луцький, пресовий референт Братства в ЗСА, відвідали Владику Митрополита Стефана Сулика, щоб з нагоди Різдва Христового, Нового Року та дня іменин Митрополита зложити йому щирі вояцькі привітання й побажання дальших успіхів у праці для добра Української Церкви і народу.

Мгр О. Луцький, нав'язуючи коротко до історії створення української дивізії у 1943 році, благословення її боротьби Слугою Божим Митрополитом Андреєм Шептицьким та тодішнім Єпископом-помічником Йосифом Сліпим, підкреслив, що завдяки їм й Українській Католицькій Церкві українська дивізія вже тоді з самого свого початку одержала ясну й окремішню характеристику незалежної української збройної сили із своєми українськими католицькими військовими капелянами у боротьбі лише проти східнього ворога України — безбожницької Москви. Він теж висказав вдячність вояків української дивізії Українській Католицькій Церкві за її духову опіку над дивізією у її чинній дії під час вишколу, а відтак у її боротьбі на фронтах, а чи й то пізніше в полоні завдяки стараннням й опіці „єпископа скитальців" Архиєпископа Івана Бучка, та згодом зрозуміння й прихильного наставлення української церковної ієрархії до праці Братства кол. Вояків І-ої УД УНА в поселенні в Америці, Канаді чи інших країнах. Він теж поінформував Владику Митрополита про видавничу діяльність Братства, яке видало дотепер багато книжок, пов'язаних з історією української дивізії, причинків до історії, спогадів, поезій тощо, а тепер є у підготові видача історії дивізії авторства проф. Ярослава Пеленського. При цій нагоді мгр О. Луцький передав Владиці подарунок автора недавно виданої книжки мемуаристичного характеру про перші місяці перебування української дивізії в англійському полоні в Белярії в Італії, проф. Василя Вериги, п.н. „Під сонцем Італії" з особистою дедикацією автора для Митрополита.

Секретар філядельфійської Станиці Братства колишніх вояків І-ої Української Дивізії УНА Я. Лучанко передав різдвяно-святочні та новорічні побажання Митрополитові Стефанові в імені Станиці Братства у Філядельфії з окремою подякою Станиці Владиці за відправлення Архиєрейської Служби Божої з нагоди 40-річного ювілею створення української дивізії у минулому році та передав на руки Митрополита пожертву Станиці в сумі 50 дол. на заініційовану Митрополитом та всією українською католицькою ієрархією видачу українською мовою молитовників для українців у Польщі.

Діловод Суспільної Служби Комбатантів у Філядельфії, інж. М. Ліщинський поінформував Владику про її діяльність, в якій є об'єднані всі українські комбатантські організації крайового маштабу, а це — нести фінансову допомогу українським воєнним інвалідам у цілому світі, що здійснюється при помочі всього українського громадянства листопадовою збіркою на „Дар українському воєнному інвалідові". Він нав'язав до славетної історії опіки над українськими воєнними інвалідами ще в Україні, де головним покровителем такої опіки був Слуга Божий Андрей Шептицький. При цій нагоді інж. М. Ліщинський висловив подяку українській незалежній пресі за безкорисне поміщення на

(Закінчення на стор. 8)

В ПОЛЬЩІ МИНУВ СТРОК ПОЛІТИЧНОЇ АМНЕСТІЇ

Варшава. — Опівночі 31-го грудня минув строк політичної амнестії, оголошеної польським комуністичним урядом в липні минулого року. На протязі цього строку уряд обіцяв амнестувати всіх активістів забороненої незалежної профспілки „Солідарність", які добровільно погодяться вийти з підпілля.

Згідно з даними, що їх подало польське інформаційне агентство ПАП, за ввесь цей час з підпілля вийшли 362 активісти незалежної профспілки. Але згідно з повідомленнями самої „Солідарности", добровільно вийшли з підпілля лише два відомі активісти профспілки — Еугеніюш Шумейко і Збігнєв Янас. У підпіллі залишилося багато активістів „Солідарности", які не мають наміру відмовлятися від своєї нелегальної діяльности. Як заявив засновник незалежної профспілки Лех Валенса, „вони будуть продовжувати боротьбу до переможного кінця".

Як відомо, в склад підпільного керівництва „Солідарности" входить 40 осіб Фактичну допомогу підпільним операціям профспілки надають біля 20,000 осіб. В даний час в Польщі нелегально виходять біля 400 різних періодичних газет і журналів „Солідарности"

Адміністрація президента Роналда Регена має намір опублікувати звіт, в якому наведено факти порушення прав людини в Польщі після того, як в грудні 1981 року там був введений воєнний стан. Згідно з даними звіту, багато генералів і полковників дальше займають керівні становища в країні, хоч формально воєнний стан був скасований в липні 1983 року.

УІТ започатковує серію „Українсько-жидівські студії"

Ню Йорк (П.С.). — Українське Історичне Товариство започаткувало видання англомовної серії п. н. „Українсько-жидівські студії". У першому випуску цієї серії появиться студія проф. д-ра Тараса Гунчака „Симон Петлюра і жиди: переоцінка".

Автор цієї важливої праці аналізує на широкій джерельній базі зв'язки Головного Отамана С. Петлюри з жидами під час розбудови української державности в 1917-21 роках. Д-р Т. Гунчак, професор Ратгерського університету, є видатним дослідником східньо-европейської історії і одним із найвидатніших сучасних видавців джерел до новітньої історії України.

У цьому першому випуску серії є впровадження проф. Любомира Винара, окрема секція документів (українських і жидівських) про діяльність С. Петлюри у зв'язку з погромами в Україні, вибрана бібліографія і індекс імен. Редактором серії є д-р Л. Винар. Беручи до уваги, що в багатьох наукових і інших виданнях С. Петлюра і його наставлення до жидівського населення в Україні, є представлені необ'єктивно, праця проф. Т. Гунчака є дуже на часі і причиниться до правдивого насвітлення українсько-жидівських зв'язків в часах української революції в 1917-21 роках.

Дохід з видання, яке появиться незабаром, призначений на розбудову Видавничого фонду „Українського Історика", єдиного українського журналу історії і українознавства.

Видання коштує враз із пересилкою 6 дол. Установи, які зложуть добровільний даток на Видавничий фонд УІТ, одержать видання гратісово. Замовлення з грошовим переказом слід висилати на адресу: Ukrainian Historical Association, P. O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

ЗСА РОЗМОВЛЯЮТЬ З СССР БЕЗ ІЛЮЗІЙ НА СКОРЕ ЗАМИРЕННЯ

Женева, Швайцарія. — „Ми переговорюємо із Совєтським Союзом без великих ілюзій на великі і скорі зміни у відношенні одні до одних, на відновлення політики детанту чи підписання договору про редукцію офензивної міжконтинентальної нуклеарної зброї", — заявив державний секретар ЗСА Джордж Шулц у першому дні розмов з його совєтським колегою, міністром закордонних справ Андреєм Громиком.

Головними дорадниками Дж. Шулца у Женеві є головний дорадник президента Роналда Регена у справах крайової безпеки Роберт МекФарлейн, 77-річний Пол Ніце, який має великий досвід ще з часів президентури Френкліна Рузвелта, амбасадор до Совєтського Союзу Артур Гартман, Ричард Перл, асистент державного секретаря для справ міжнародної політики і безпеки, Ричард Бирт, асистент секретаря для європейських справ Кеннет Аделман директор Агенції контролі озброєння і роззброєневих переговорів, Едвард Ровні, голова американської делегації на переговорах про стратегічну зброю і Джек Матлок, член крайової ради безпеки, одинокий російськомовний член делегації, крім звичайних перекладачів.

З А. Громиком до Женеви прибули і, як підсміхаються швайцарці, привезли зі собою сибірську студень, Віктор Карпов відомий з раніших переговорів про контролю озброєння, Анатолій Добринін, амбасадор СССР до З'єднаних Стейтів Америки, Ґріґорій Корнієнко, перший заступник міністра закордонних справ СССР і Владімір Обоков, спеціяліст від ракетного озброєння та інші, не враховуючи перекладачів і охоронного персоналу.

В понеділок, 7-го січня Дж. Шулц і А. Ґромико, крім виміни чемностевими словами, відбули тяжку, але як кажуть політичні спостерігачі, корисну сімгодинну сесію, намагаючись дійти до погодження потреби відновлення розмов, перерваних минулого року, але совєтська делегація радше воліла почекати з цією справою до кінцевої сесії, а натомість перед тим довідатись чи Адміністрація президента Р. Регена готова говорити з СССР про всі роди зброї, включно з новим космічним винаходом, який знищуватиме совєтські ракети як тільки вони піднесуться в повітря, або по дорозі до наміченої цілі. Виглядає, кажуть спостерігачі, що СССР ставитиме цю справу тобто „відмілітаризування" космосу у площині принципу і тут переговори можуть застрягти на мертвій точці.

Обидва співрозмовці все ще всміхаються до себе і це є ознакою доброї атмосфери в Женеві, інформують кореспонденти.

У СВІТІ

ПАПА ІВАН ПАВЛО II. прийняв на авдієнції американського негритянського активіста, кандидата на президента від Демократичної партії в останніх передвиборах і релігійного проповідника Джессі Джексона, який апелював, щоб Папа відвідав Південну Африку і старався вплинути на тамошніх керівників, щоб вони погодилися на створення „більш справедливого суспільного ладу". Крім справи апартеїду і расової несправедливости в Південній Африці, Джексон розмовляв з Папою ще про мариво голоду, яке бродить в деяких африканських країнах. Він думає, що добре розвинуті і матеріяльно забезпечені країни світу зробили замало для рятування вмираючих з голоду людей.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ПАСАЖИРСЬКІ літаки перевезли, мабуть без виразної згоди етіопського уряду, кілька тисяч тамошніх жидів, рятуючи їх таким способом від голодової смерти, якою померло досі біля 300,000 осіб. Очевидно, ізраїльський уряд прем'єр-міністра Шімона Переза не хотів би входити в конфлікт з Етіопією і тому ізраїльська амбасада робить заходи, щоб Етіопія дала свою формальну згоду на вивезення усіх тих жидів, які хочуть покинути ту країну.

ШЕФ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ армії Китайської Народної Республіки, найбільшої числом армії у світі, ген. Янґ Дезі заявив, що незабаром в армії наступить скорочення речення служби і зменшення гарнізонів стаціонованих в окремих провінціях. Тим самим КНР заощадить велику суму грошей, які будуть використані для модернізації китайської економіки і підвищення життьового рівня населення Китаю. Раніше в користь зменшення армії висловився також неофіційний лідер червоного Китаю Денґ Шіаопінґ, який апелював до високого партійного збору застановитися над зменшенням збройних сил в користь зросту економіки.

СВІТОВЕ ЖИДІВСТВО зацікавлене вступними переговорами між державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком, сподівається, що Шулц й інші американські представники піднесуть у розмові із совєтськими речниками справу еміграції жидів з СССР, вважаючи, що жидівство є поважно загрожене в тій комуно-московській імперії. В окремих меморандумах жиди закликають президента Роналда Регена, щоб він допоміг їм в тій справі. Окрема делегація американських жидів відвідала Вашінґтон і розмовляла там на цю тему з відповідними чинниками Адміністрації.

ДО НЮ ДЕЛІ ДАЛІ гуртами приїжджають американські адвоката, шукаючи клієнтів серед пошкоджених індійців від отруйного газу в місцевості Бгопаль і обіцяють їм „гори мости", щоб тільки вони підписали уповноваження для них розпочати мільйонові розправи проти американської компанії Юніон Карбайд. Речники американської амбасади в Ню Делі заявили, що вони розчаровані поступуванням адвокатів, які згідні репрезентувати „навіть чорта", аби тільки нажитись чужими грішми. Як відомо, в Бгопалю загинуло від газу, який проник до міста, понад 2,000 осіб, а біля 50,000 були поранені.

БІЛЯ 2,000 МУСУЛМАМСЬКИХ „революціонерів", або, як кажуть західні політичні спостерігачі, „звичайних терористів", прибули потаємно до південної частини Філіппін, щоб підсилити там партизанськ діяльність комуністів, і різних інших скрайньо-лівих угрупувань проти легального уряду президента Фердінанда Маркоса. Всі вони, включно з опозиційними політичними партіями, використовують хворобу тамошнього президента, який, як кажуть поінформовані особи, перейшов тяжку операцію перещеплення нирки.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН виголосить свою річну промову про Стан юнії 6-го лютого 1985 року. Вміжчасі Палата Репрезентантів і Сенат дають Р. Регенові час до 4-го лютого представити бюджет на 1986 рік, продовжуючи реченець, який первісно мав бути 18-го січня.

ПЕРША НЕГРИТЯНСЬКА співачка, що здобула світову славу, Леонтін Прайс, закінчила свою оперову кар'єру, після 24-ох років ролею Аїди в четвер 3-го січня ц.р. у Метрополітальній опері в Ню Йорку. Її прощальний виступ викликав бурю оплесків публіки і був передаваний живцем на телевізійній публічній станції. Л. Прайс закінчить 10-го лютого 58 років життя і рішила при повному ще голосі перервати свої виступи в опері та посвятитися концертуванні.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН запропонував, щоб в 1985 році збільшити фінансову допомогу для країн Африки на 411 мільйонів долярів, додатково до тієї фінансової допомоги, що вже існує. Разом Уряд ЗСА мавби дати понад 1 більйон долярів на поміч жертвам голоду в Африці. При тому Президент запропонував випрацювати програму, яка давала б спеціяльну допомогу тим країнам, що бажають змодернізувати свою працю на ріллі і тим збільшити продукцію харчів.

КОМІТЕТ, ЩО ПІДГОТОВЛЯЄ усі церемонії зв'язані із заприсяженням вдруге Президента Роналда Регена розважає тепер можливість, що Президент після свого приватного заприсяження в неділю 20-го січня ц.р. візьме участь у відкритті змагань за чемпіонат американського футболу т. зв. Супербовл, що відбувається в цю саму неділю в Каліфорнії. Телевізійна станція Ей-Би-Сі, що буде передавати змагання, розглядає цю пропозицію.

АСТРОНОМИ У КАЛІФОРНІЇ повідомили, що приватні датки у висоті 70 мільйонів долярів дають їм можливість приступити до будови найбільшого у світі телескопу. Обсерваторія, де буде побудований цей найбільший телескоп плянована на одному з вигаслих вульканів на Гаваях, а будова розпічнеться в січні 1986 року.

АМЕРИКАНСЬКІ ДОСЛІДНИКИ відкрили існування віруса, який викликує у жертв недуги АІДС зміни у мозкових клітинах, які проявляються у втраті пам'яті, зменшення можливості концентруватися та інших ментальних недомаганнях. Це відкриття вказує на ще більші небезпеки АІДС, які досі пов'язували тільки із зменшенням відпорности організму.

МАРІЯНКА СОСЯК ОБРАНА НА „МІС СОЮЗІВКУ 1985"

Новообрана „Міс Союзівка" Маріянка Сосяк (друга зліва) з дружками Марічкою Марків (зліва) і Аретою Марків (друга справа) та з відходячою „Міс Союзівкою" Ґалею Волянською (справа).

(фота: Ліда Гаврилюк)

Союзівка (Л. В-а). — На протязі Нового 1985 Року і прощаючись з попереднім 1984 роком, — бо якраз у суботу, 29-го грудня, — за вже повною тридцятирічною традицією, обрано „Міс Союзівкою 1985" 22-річну Маріянку Ерну Наталку Сосяк, сіро-зеленооку красуню з Ню Йорку. У згадану суботу після бенкету й кольоритного виступу міжнародно-відомого вокаліста-пісенькаря з України Алекса (він „вибрав свободу" пару років тому й успішно виступав у Варшаві та Парижі, а тепер співає в Ню Йорку), рівно о 12-ій годині опівночі конферансьє Союзівки й керівниця багатих мистецьких програм цієї мальовничої оселі Українського Народного Союзу, Аня Дидик проголосила одноголосне рішення жюрі, — у складі Евгенія Кейбіда, Володимир Клозник та інж. Роман Гаврилюк, — обрати Маріянку Сосяк новою „Міс Союзівкою", а її дружками обрати: першою — Марічку Марків, і другою дружкою — Арету Марків.

Маріянка Ерна Наталка Сосяк, дочка мгра Василя і Брігіди Сосяків, замешкалих у Форест Гіллс, Н. Й., є студенткою останнього курсу Квінс коледжу в університеті стейту Ню Йорк, де вона студіює рахівництво, щоб ступати батьковими слідами, який є урядовцем у славнозвісному IRS — Крайовому податковому уряді. Маріянки „першою любов'ю" однак є спів, зокрема невмируща українська народна пісня. Вона є членкою вокального ансамблю „Промінь", що вже 10 років існує в Ню Йорку під мистецьким керівництвом мгр Богданни Волянської.

До співу Маріянка дістала добру заправу з шостого року свого життя, бувши довгий час членкою хору „Молода Думка"

Маріянка також пластунка з дитинства і віддана адептка народного українського танку. Змалечку танцювала вона в Балетній школі хореографа Уляни Шмериковської (вісім років), і танцює тепер в новозаснованому танцювальному Ансамблі в Озон Парку. В цьому ж Озон Парку ходила Маріянка в Школу Українознавства, яку й закінчила, тож володіє вільно трьома мовами: мовою її батька — українською, мовою її матері — німецькою, і звичайно — мовою країни, в якій народилася 16-го грудня 1962 року, отже мовою англійською, — вільно й плавно переходячи, якщо є потреба, з однієї в іншу. Згідно з загальною думкою про Маріянку тих людей, що її знають, найголовнішою здібністю нової „Міс Союзівки" є „добре розуміння людської вдачі". Якраз бажання бути серед своїх людей стало заохотою для неї працювати шість літніх сезонів на Союзівці, яка є для неї „її другою родиною". І дійсно, Маріянка вже в шість своїх молоденьких рочків була в дитячому таборі і тоді вперше познайомилася з привітною Союзівкою, на якій її тепер укороновано. Тут можна постійно бачити її усіх інших членів її родини (Маріянка має старшого брата Олександра) з різних нагод, бо всі в родині є членами 86-го Відділу УНСоюзу.

Після закінчення університетської освіти, що наступить вже цієї весни, бажає Маріянка працювати. Покищо вона не плянує одружуватися, але коли прийде той час, то Маріянка „одружиться тільки з українцем".

Маріянка Сосяк, відповідаючи на питання жюрі, чому вона бажає стати „Міс Союзівкою", сказала, що її великим бажанням є репрезентувати українську мо-

(Закінчення на стор. 8)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6 місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Герой чи злочинець ?

Уже багато років тому появилася в серії американського видавництва „Клюб дедективних книжок" англомовна повість про трагедію одного громадянина, якому злочинці пограбували хату і при цьому вбили кохану дружину та який, не маючи довір'я до поліції і суду, рішив сам власноручно, пімститися за заподіяну йому кривду. Він купив пістолю і в пивниці свого дому вчився стріляти до цілі а опісля виходив після сумерку до міського парку на затемнені вулиці, і коли побачив, що хтось когось нападає — стріляв його. Так діялося довгий час, бо хоча ввесь поліційний апарат гнався за ним — не могли його впіймати. Кінчається ця повість так, що коли той „месник" стріляв знову до гуртка вандалів-злочинців, побачив його поліціянт. Обидва — один одному глянули ввічі, опісля поліціянт мовчки відвернувся і відійшов. Ту повість перероблено на фільм, в якому збережено основний сюжет, і де головну ролю грає один із передових американських фільмових акторів Чарлз Бронсон. Цей фільм „Бажання смерти" буцімто надхнув 37-літнього інженера-електроніка Бернгарда Ґеца — наслідувати того борця проти злочинства.

Дня 22-го грудня 1984 року у підземному поїзді в Ню Йорку чотири чорні у віці 17 - 19 років обступили названого вгорі інженера і зажадали від нього „5 долярів". „Маю 5 долярів для кожного з вас" — спокійно заявив напастований — вийняв з-за пояса пістолю і всіх їх постріляв. Після того спокійно обернувся до переляканих пасажирів і заявив: „Вони хотіли мене пограбувати". Коли кондуктор поїзду запитав його, чи він поліціянт, він відповів „ні", відмовився віддати пістолю, миттю вискочив із поїзду і зник у затемненому тунелі. Від того моменту всі нюйоркські часописи — але й численні газети поза Ню Йорком — були повні вісток, здогадів і міркувань на тему тієї події. Губернатор Квомо і посадник Ню Йорку Кач, адвокат за фахом, як теж прокуратура і поліція стояли на принциповому становищі, що ніхто не може брати в свої руки виконування справедливости і що стріляння людей — це злочин, а карою за злочин має займатися поліція і суд.

Проте громадська думка була інша. Поліція, редакції газет і телевізійні станції отримували сотні й тисячі анонімових дзвінків і величезна більшість отих мужчин і жінок вбачали в таємному месникові не злочинця, а героя. Один такий громадянин сказав навіть, що чоловік, що постріляв чотирьох чорних напасників в підземці, повинен кандидувати на пост посадника Ню Йорку! Симпатії величезної більшости мешканців кругло 10-тимільйонового Ню Йорку були по боці того, що стріляв, а не по боці тих, які спровокували його до стріляння. Психологічно така реакція зрозуміла: люди просто втратили довір'я до системи судівництва в Америці з його „оборотовими дверми", де злочинець входить у двері і швидко потім виходить, щоб далі грабувати, насилувати, вбивати. Кожний з отих чотирьох чорних молодих напасників в підземці в Ню Йорку мав вже за собою менші й більші конфлікти з поліцією, три з-посеред чотирьох мали при собі довгі загострені долота. Всі вони житимуть, хоч один із них буде спаралізований від пояса до стіп. Очевидно, батьки їх і проводирі чорних організацій проголосили, що це білий стріляв до чорних „з расової ненависти".

Погоня за таємничим месником тривала сім днів. Численні свідки цієї події в підземці подали такий докладний опис того чоловіка, що поліційний рисівник склав обриси його обличчя і той рисунок появився у всіх газетах та на телевізійних показах. Остаточно сама поліція зідентифікувала таємничого втікача, віднайшла його помешкання в Ню Йорку і після переведення там ревізії причепила на дверях картку, щоб власник помешкання зголосився на найближчій поліційній станиці. Бернгард Ґец так і зробив 31-го грудня 1984 року, але не в Ню Йорку, а в місті Конкорд у стейті Ню Гемпшир. Зголосився на поліцію словами: „Я той, за яким шукаєте". Відмовився від адвоката та виявив тільки, що три роки тому чорні напали на нього і хотіли пограбувати в нього електронічні апарати, але він оборонився, при чому зранили його в руку. Подався був на дозвіл мати пістолю, але такого дозволу не дістав. Усі інші подробиці виявляться в ході слідства і судової розправи. Більшість мешканців метрополітального обширу Ню Йорку вважає, що його взагалі не повинні судити, а дати медалю заслуги, бо може приклад цієї стрілянини в підземці відстрашить хоч трохи злочинців, які тероризують місто.

Володимир Душник

ОРВЕЛІВСЬКИЙ „РІК 1984" В АФҐАНІСТАНІ

Відомий англійський письменник Джордж Орвел кілька років тому написав політичний твір — „Рік 1984," в якому він проповідував прихід Армаґедону, цебто великі і катастрофальні заворушення, наче б кінець світу був уже за вуглом будинку на „головній вулиці".

Але його пророкування не сповнилися, з виїмком Афґаністану, куди Совєтський Союз вислав у 1979 році 115,000 узброєних вояків, що їх нібито запросив місцевий комуністичний режим, і які мали бути в Афґаністані лиш „певний обмежений час".

Сумно і трагічно, коли подумати, що совєтські методи успішно працюють. Кремль без великого клопоту може міняти окупаційні війська, висилаючи рекрутів, не боячися домашніх чи закордонних протестів.

Від п'ятьох років совєти ведуть політику ґеноциду, винищуючи безкарно афґанський народ: ані Об'єднані Нації, ані поодинокі держави не тільки не протестують, але перетрактують та ведуть „бизнес" з Москвою так як би нічого не сталося в Афґаністані. А тому, що ця країна офіційно „замкнена" для світу, світова опінія призвичаєна дивитися у ...протилежний бік. Дуже часто чуємо, що мовляв 'фантастичні повідомлення' про совєтські знущання походять від афґанських втікачів, які перебільшують факти, щоб зискати симпатію чужинців. Але серед антикомуністичних повстанців працює понад 100 европейських лікарів, які подають правдиві звідомлення. Крім того, серед повстанців працює також Гельсінкська група, яка подає точні звідомлення через сусідній Пакістан.

В останньому повідомленні Гельсінкська група інформує про нерозбірливе бомбардування сіл і їх мешканців, масові розстріли без судів, мінування замешканих дільниць, руйнування збіжжя, крадіж цивільної власности, нищення святинь-мошеїв, вбивання воєнних полонених, руйнування шпиталів, а всі ці злочини суперечать постановам Женевської Конвенції про респектування прав в часі війни тощо. Адже ж, як відомо, Совєтський Союз поклав свій підпис під Женевську Конвенцію!

Безсильні, щоб здобути на свій бік афґанський народ, совєтські узурпатори взялися до винищування їхньої екзистенції, перепроваджують політику ґеноциду.

Ці масові вбивства, які нагадують кривавий режим Сталіна, доконуються на очах всього світу. Одначе, як не дивно, ми не бачимо воєнних трибуналів в Стокгольмі, де повинні б судити кремлівських вбивників, як це було у відношенні до американців під час в'єтнамської війни!

Коли член Політбюра Міхаїл С. Ґорбачов відвідував недавно Лондон, не було ані одної особи, яка запротестувала б проти злочинних вчинків совєтського уряду в Афґаністані.

Існують певні обмеження проти мілітарної допомоги для Афґаністану, але це — не протести.

Понад 4 мільйони афґанців — одна четверта всього населення — розпорошені і падуть жертвами совєтського терору. „Ціла нація загибає на очах світу," — повідомляють члени Гельсінкської групи.

Пророцтво Джорджа Орвела сповнилося саме на бідній і нерозвиненій країні — Афґаністані — в якій бореться сотні тисяч героїв яким, однак, не під силу перемогти совєтських наїзників — вивінуваних у модерну зброю і безконечні тисячі вояків.

Залишається хіба чекати, що нарешті трагедія афґанського народу порушить сумління усього світу — і аж тоді совєтській інвазії прийде кінець.

Н.Н.

ХІУ КОНҐРЕС УККА

На майдані біля церкви
Революція іде.
Хай, чабан, усі гукнули
За отамана буде!

У Ню Йорку, у днях 23-24-25-го листопада ц.р. у залях готелю Валдорф Асторія відбулися сесії і наради ХІУ Конґресу Українців Америки.

Згідно заяви Мандатно-верифікаційної комісії на конґрес прибуло і зареєструвалося 408 делегатів і 211 гостей. Привіт для присутніх коротко виголосив голова ділового комітету інж. Євген Івашків, а офіційно відкрив конґрес Ігнат Білинський, діючий президент УККА.

Відспівано американський і український національні гимни, а парох УКЦ св. Юра у Ню Йорку о. Патрикій Пащак виголосив молитву. Обрано президію на чолі з адвокатом Аскольдом Лозинським та почесну президію. Проголошено персональний склад Комісій верифікаційної, номінаційної, резолюційної й статутової. Затверджено склад запропонованих Комісій Конґресу і дослідів сучасного положення в Україні, внутрішньої діяльности і організаційних справ, Українського Народного Фонду та інших.

Ключовою точкою першого дня був звіт і коментарі до нього, що виголосив діючий президент УККА І. Білинський. У хронологічному порядку від дати заснування УККА — 1940 року і до останнього Конґресу він насвітлив етапи дії УККА. Він підкреслив, що попередній XIII Конґрес УККА був підважений і захитаний тим, що Український Народний Союз і Український Братський Союз конче хотіли домінувати у системі УККА. Він наголошував, що під час многократних переговорів комісій від УККА та Українсько-Американської Координаційної Ради (УАКР) у справі громадського замирення, — розходження виявилися на тлі процедуральних питань. І. Білинський проголосив, що для осягнення компромісу, до якого закликав президент СКВУ Петро Саварин, керівництво УККА не хотіло відкликати ХІУ Конґресу. Він відкидав домагання УАКРади змінити статут УККА, а обстоював лише дрібні поправки до нього. Полеміку довкола розбиття УККА на XIII Конґресі він кваліфікував, як знеславлення УККА.

У суботу 24-го листопада, на форумі Конґресу відбулися пленарні доповіді: Володимир Мазур — „Сучасне становище в Україні, наступ російського імперіялізму і наша протидія"; мґр Юрій Нестерчук — „Міжнародне становище, політика ЗСА до російського імперіялізму і наше становище"; проф. Іван Головінський — наші завдання на українському культурному фронті."

У неділю, 25-го листопада, були заслухані звідомлення конґресових комісій з обліком побажань і рекомендацій дискутантів.

У заключному слові перед виборами керівних органів УККА та перед схваленням резолюцій виступив з доповіддю І. Білинський на тему: „УККА" в майбутньому".

Стрижнем його доповіді було: мовчазне нехтування плюралістичної системи американської демократії. Пріоритет ідейної цілі, а відкинення прагматичної. Єдність ширшого засягу прошарків нашого суспільства. І. Білинський вважає механічною єдність, яка не ґарантує успіхів дії.

Механічній єдності він протиставляє дійову єдність, очевидно обранців з системи Організацій Українського Визвольного Фронту.

Висловлено було сподівання, що незабаром до системи УККА повернуться невтральні й опозиція.

Променем відвертости на Конґресі була заява одного із звітодавців, що цей Конґрес представляє дії лише половини української громади в ЗСА.

Бо не було на Конґресі репрезентантів 27-ох організацій, що залишили XIII Конґрес. Не було офіційних репрезентантів трьох найбільших Союзів — Українського Народного Союзу, Українського Братського Союзу, Союзу Українців Католиків „Провидіння", як і Організації Державного Відродження України (ОДВУ), Братства І Дивізії УНА, Об'єднання бувших Вояків Українських Армій (ОБВУА), Союзу Ветеранів Українського Резистансу (СВУР), Об'єднання бувших вояків Української Повстанської Армії (УПА), Спілки Українських Журналістів Америки (СУЖА), Українського Золотого Хреста (УЗХ), Об'єднання Українського Православного Сестрицтва, Українського Визвольного Фонду, Асоціяції Українців Америки та інших. Не було молоді Пласту і ОДУМ-у. Не були заступлені ті, які відійшли від праці в УККА: Союз Українок Америки, наукові організації НТША, УВАН, УЛТПА, ТУІА, Асоціяція професорів та багато інших організацій.

Дотеперішній провід УККА вважає провід 27-ми організацій, що вийшли з XIII Конґресу, винуватим за моральну підтримку концепції генерала Петра Григоренка про гніт партократії в СССР, а не московсько-комуністичного Політбюра. На це ані в минулому, ані на ХІУ Конґресі не подано ніяких переконливих фактів.

Проте, є правдою, що по ХІУ Конґресі УККА став монопольно опанований партократією з-під стягу Українського Визвольного Фронту, тобто бандерівцями. ХІУ Конґрес УККА не був маніфестацією всеукраїнської єдности і консолідації в ЗСА. На 14 членів в Президії та 19 членів Екзекутиви УККА, отже на 33 позиції обрано тільки дві особи з-поза бандерівського середовища: мґра Ярослава Савку — Союз Гетьманців-Державників та ред. Олексу Калиника — Союз Визволення України, а інші це члени того середовища або їхні прихильники. На президента УККА обрано І. Білинського.

У суботу ввечері, 24-го листопада, відбувся Конґресовий бенкет, в якому взяли участь більшість делегатів і гостей. На бенкеті була почесним гостем у числі інших американців, голова делеґації при Об'єднаних Націях Джін Кирпатрик яка виступала з привітанням та була нагороджена Шевченківською Грамотою Волі.

Усі намагання організаторів ХІУ Конґресу не зуміли прикрити факту, що цей Конґрес не причинився до полагодження розбиття серед української громади ЗСА. Навпаки, він доказав, що УККА опанувало одне політичне середовище, яке репрезентує його інтереси, а не інтереси цілої української громади ЗСА.

Іван Кедрин

Книга на пошану д-ра Р. Осінчука

Український медичний архів, 1982, ч. 5: „Архівний Збірник в пошану проф. д-ра Романа Осінчука у 80-ти річчя з дня народин". Чикаго, 1984, стор. 258.

Д-р Роман Осінчук заслужив собі, щоб появилася окрема книжка в його честь. У передвоєнному Львові лікар, що покінчив медичні студії у Львівському й Віденському університетах, вже тоді науковець, що містив наукові статті з ділянки медицини в різних фахових і загальних часописах, співробітник і асистент проф. д-ра Маріяна Панчишина, за німецької окупації доцент, згодом директор Медичного Інституту, в Америці засновник і довголітній голова Українського Лікарського Товариства Північної Америки та засновник і довголітній редактор „Українського Лікарського Вісника", водночас активний громадський діяч, дійсний член, член Президії і делеґат до Головної Ради НТШ, недавно голова Ювілейного Комітету для відзначення 110-тиріччя НШТ. Для своїх численних колеґ-лікарів був справжнім опікунчим духом, коли вони прибували сюди з европейськими докторатами: він радив, як і де переводити нострифікацію, він допомагав знаходити шпиталі, де треба було новоприбулим лікарям переводити першу практику, так звані „інтерншипи". Замолоду займався теж музикою і компонував пісні, з яких деякі навіть діждались композиції Андрія Гнатишина.

Ото ж це ніяка сенсація, що у честь д-ра Романа Осінчука появилася пропам'ятна книга: великого альбомного формату „4-ки" у люксусовій полотняній обгортці з золотими витисками. Але — і тут є одно велике „але". Видав ту книгу формально Український медичний архів УЛТПА в Чикаґо. Фактично — його керівник чи директор, д-р Павло Пундій. Маючи величезний сантимент до своєї станово-професійної організації, д-р П. Пундій визбирує і переховує з подивугідною пильністю і докладністю все, що появляється в газетах і журналах про УЛТПА і його членів, включно з оголошенням „новоспечених" лікарів про відкриття їхньої канцелярії у будь-котрому місті в Америці та клепсидрами і посмертними згадками про тих лікарів і лікарок, які відходять у вічність, не зумівши виконати античну пораду „Medice, cura te ipsum" (лікаре, вилікуй себе).

Зібравши такий величезний фактичний матеріял можна би з нього скласти літературно-наукову монографію. Там могли би бути й окремі частини і цілістю наведені деякі статті, промови чи доповіді. Але це була б книжка наукової вартости, доступна широким колам читачів. Д-р Павло Пундій тримається іншої методи. Він подає у своїх збірниках цілістю весь призбираний матеріял в оригіналі, тобто разом із заголовними сторінками газет і журналів та разом з усіма подробицями другорядних персональних оголошень окремих лікарів. Такою методою він видав книгу „У 60-тиліття заснування українського тайного університету", як теж збірники у честь д-ра Євгена Озаркевича, д-ра Маріяна Панчишина і д-ра Юліяна Мовчана. Назверх це просто імпонуючі альбоми з люксусовими обгортками, але всередині-це сирий матеріял, який поданий у формі світлин — не має літературно-наукової вартости і ледве чи подобається тим, кому вони присвячені. Коли треба з найбільшим признанням ствердити пієтизм, з яким д-р Павло Пундій збирає ті матеріяли для архіву УЛТПА та треба висловити йому подив і подяку за вкладений в таку роботу труд, то водночас обов'язок рецензента наказує звернути увагу, що така метода недопускальна у видавничому ділі, яке стосується науки й літератури. Оригінали газет і журналів, де появляються вістки про УЛТПА і його членів можна і треба зберігати в архіві, але витративши стільки енергії і часу на їх призбирання треба знайти ще фонди на редактора, який з отого багатого сирого матеріялу створив би рукопис літературно-наукової вартости. У такому вигляді, як виходять оті збірники Українського медичного архіву УЛТПА, вони непридатні для реєстрації в Конґресовій бібліотеці у Вашінґтоні і непридатні для університетських бібліотек. Ті п'ять виданих вже книг гарно виглядають на полиці, поставлені одна поруч одної, але читач мусить бути здивованим і розчарованим, відкривши такст.

Д-р Павло Пундій послухав прихильної поради автора цих рядків, щоб додавати індекс прізвищ, згаданих у книжці. Але ж знову таки, у збірнику у честь д-ра Романа Осінчука в наведеному там на кінці книги індексі прізвищ пропущено багато дуже видатних професорів і громадських діячів, що про них є згадки в книзі.

Д-р Роман Осінчук мав ще окремого „пеха", що стосується виданої в його честь книги. Всю її набрано „зіраксовою" методою, тобто зроблено просто відбитки так, як це робиться з звичайних документів, і світлини на доброму але матовому папері вийшли препогано. Добру волю, працю і відданість треба хвалити. Але й жаль, щоб ці прикмети марнувалися із шкодою для українського видавничого руху, для української культури і самого Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Марічка

ДВА СВЯТ—ВЕЧОРИ

I.

Прогуділи поспішно автомашини. Притихло все і тиша Небесна зійшла на землю, окутала дивним спокоєм сірі гори.

Цить світе! Цить земле, торгана безчестю і спорами, що наплодили море сліз і горя.

Цитьте, могутні правителі державні. Ви, що слава ваша і влада, окуплена сльозами і стражданням...

Цитьте, хворі від переситу і гону за розвагами. Там караються і гинуть в неволі брати ваші, а на гарячих піскових пустелях вмирають з голоду невинні діти...

Цитьте всі! — Впадь на коліна світе! — В почоті слави і Янгольських хорів приходить Цар. Без шовків і золотої корони... В убогій стаєнці на сіні приходить Володар Неба і землі — Христос. Тисяч дев'ятсот вісімдесят п'ятий раз, посилає Господь Єдиного Сина свого на землю нашу, на рай перетворений нам на вічність. А рай неправдою у пекло замінили... — Підождіть, не спішіться! — Пекло до вас само прийде...

І світ притих, завмер в ожиданні...

Біліють уже гори. Летять срібні сніжинки і з тихесеньким шелестом, покривають непорочно білим рядном, усю нечисть землі. На одну ніч, на Ніч Святу, народження маленького Дитятка... Спасителя світу.

• • •

Сумно моргає воскова свічка. Ганна сидить похилена біля неприбраного стола, після свят-вечері. Та нічого й прибирати. Чоловік, хлепнувши пісного борщу, та ще там чого трошки, зморений цілоденною крутаниною та своїми 75-ма роками, пішов спати. Ганна завидує йому цього таланту. Серед найбільшої журби і болю, вміє заснути. Ганнин сон лукавий. Закрадається, грається в жмурки, торгає, надриває мозок, а повік не примкне...

Цього року було їх тільки двоє до свят-вечері. Доньці з чоловіком казала не приїжджати. Мала свою причину. Боялася пустого місця з тарілкою при столі, у зібраному родинному колі, та ще більше розранювати і так вже хворе серце. — „Вмерти, от так собі, то не штука, а заваджати, або стати безвладним тягарем, хоч би і рідній дитині, це і гріх був би..." — думала Ганна. — А так, вони там хай теж трошки забудуть, та де з ким повеселяться.

А тиша така дошкульна. Лиш в ухах шумить, ніби мільйони різних дзвоників, один різнорідний шум життя всього світу. Дзвони пробиваються різними тонами, перемішуються з дзвониками мільйонів клітин Ганниного кволого тіла і все разом творить нестерпний шум. Ганна відраховує немічні б'ючки свого серця, чує виразно, як переливаються ліниво рештки крови в її тілі.

„Заснути б... Хоч на годинку, щоб тільки визбутися нестерпного шуму в ухах".

Тихо і пізно вже. Їх троє в хаті. В кутку на стільчику малий „вівсяний дід" на килимі скулений — мудро вдаючи, що спить пес — тай і Ганна. Із стін вдивляються в Ганну, чотири пари дорогих очей. Було ще так до недавна тільки троє... Рік тому долучилася ще четверта пара... Найдорожча пара очей її єдиного сина, що сумно усміхаються з портрету на стіні, навпроти Ганни і ніби промовляють:

— Не плач мамо, мені тут добре... Я щасливий вже. Щасливий, що полишив той світ. Він не був для мене ласкавий. Ти сама це найкраще знаєш. Не плач. Мені тут краще, як тобі...

— Знаю сину, знаю. — Насилу здушує крик Ганна. — Але чому ти мусів відійти перед мною?.. Чому не почекав, хай би я перша...

Минає північ. Догаряє воскова свічка. Глухо пошумлюють гори. Хоч під скатертю, збережене з літа лахуче сінце і правдивий, подарований кимсь вівсяний дід, а Свят-Вечір пропав... — Хтось Могутній, викреслив його з Ганниного життя. Ще недавно так гамірно було в хаті в такий день. Блимала прикрашена ялинка... Ще так недавно любила розказувати веселим дітям у Свят-Вечір різну всячину з минулих споминів. Жартували , слухали, хоч знали майже все напам'ять. А тепер так пусто... Сина вже нема... Донька з чоловіком не приїхала. Пусто в хаті, пусто на душі, а на серці незагоєна глибока рана і ніхто не всилі її загоїти.

— Христе, Ісусику маленький, не гнівайся, прости, що перший раз у Твоє народження неприбрана хата, не блистить ялинка. Нема радости, нема коляд... А ріг скатерті мокрий від сліз. Ти приходиш на землю принести радість блаженним, що плачуть, бо вони потішені будуть. Потіш і мене! Хоч трохи притиши біль. Скажи як довго ще, поки і мене забереш до себе... До мого теж єдиного, як і Ти — первородженого..."

І зашелестів колосками вівсяний дід. Похитав сумно сухим стебелинням і ніби тихий докір пронісся по хаті. „Плачеш, дорікаєш... А хто ж ти, що хочеш самого щастя на цьому світі? А хто його має? Воно не тут, а там — на тому світі! — Тут не мав його і сам Він-Христос. І він терпів, навчав терпіти і тебе, та надармо. І гнівиш Господа. Заколочуєш радість приходу Спасителя. А мене поставила самітно в кутку і не глянеш навіть... Повизбирувала мої колоски з килимів, як яке сміття... — А пам'ятаєш з якою достойністю поклоном та благословеннях вносив мене колись твій батько в гамірну, та веселу хату?... Ставляв в найдостойніше місце на покутті під святими образами. Нікому в гадці не було, що піл засмітиться, бо й на полу був теж солом'яний дідух. А ти як тішилася та гладила мої колосяні кучері. Ти і твій маленький братік — Влодьо. А Михась-пастушок, в'язав ложки та саджав у моє колосся, щоб корови не розбігалися літом. Пам'ятаєш? А тепер глядиш на мене, як на в'язку соломи..."

— Ой, досить вже, діду, замовкни! Ти прав. Пам'ятаю, ще і як пам'ятаю. Та серце заболіло, от-от і розірветься... і

Замовк вівсяний дід. Заснув і Тай, а із стін чотири пари найдорожчих святців сверлять зболілу душу.

„Пам'ятаєш? — Ти ж мала вже своє щастя. А скільки таких, що і того не мали. Пригадай, не гніви Бога".

„Пригадую, пам'ятаю. Простіть мої рідні. Мамо, батеньку, бабусенько! Прости, мій сину дорогий. Прости, Ісусику маленький..."

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 1. СІЧЕНЬ 1985 Р.

Лігайвеллійська Союзова Громада гідно відзначила 90-річчя УНС

Нортгемтон, Па. (с. г.) – Тут в суботу, 3-го листопада 1984 р., заходом Окружного Комітету Лігайвеллійської Округи, яку очолює головна радна Анна Гарас, в залі Українського Клюбу св. Миколая відбувся ювілейний бенкет для відзначення світлого ювілею 90-річчя УНСоюзу, в якому взяло участь 200 союзовців і гостей з дооколичних місцевостей.

Бенкет о годині 6-ій вечера відкрила голова Бенкетового комітету Анна Саґан, яка привітала гостей і запросила до відспівання національних гимнів Америки і України колишню оперну співачку Марію Лисогір, а відтак представила голову Округи головну радну Анну Гарас, яка проводила бенкетом. У короткому слові Анна Гарас згадала історичну дату Союзу—22-го лютого 1984 року, коли піонери вуглекопи поклали ґранітові підвалини під свою рідну братську допомогову установу. Привітавши присутніх гостей, А. Саґан запросила о. митрата Василя Чикалюка до проведення молитви і при цьому вшановано пам'ять всіх членів Округи, які відійшли у вічність.

НАГОРОДЖЕНІ ПОЧЕСНИМИ ПЛЯКЕТАМИ ПІД ЧАС БЕНКЕТУ
стоять зліва: Стефан Івасєчко, Стефан Колодруб, Іван Драбик, Михайло Колодруб, Теодора Демчук, Степан Гавриш, головний організатор, Анна Саґан, голова Бенкетового комітету, Анна Гарас, головна радна, Василь Пастушок, головний радний, Йосип Лисогір, почесний член Головного Уряду, Дмитро Мушастий і Мартин Шеска.

Під час бенкету промовляє конгресмен Дан Ріттер.

Під час бенкету промовляє Йосип Лисогір, почесний члену Головного Уряду УНС.

Не гаючи часу, вже перед обідом, Анна Гарас представила гостей за головним столом, представників організацій, секретарів відділів, а саме: о. митрата Василя Чикалюка, конгресмена Дана Рітера з дружиною, почесного члена Головного Уряду та довголітнього головного предсідника УНС Йосипа Лисогора з дружиною, головного організатора Степана Гавриша, головного радного Василя Пастушка з дружиною, голову сусідньої Округи Твердого Вугілля Тимка Бутрея, почесного голову Округи Лігайвеллі Михайла Колодруба і голову бенкетового Комітету Анну Саґан.

Також були представлені голова УККА Лігайвеллійської Округи Василь Кацапир, голова ОЖ ООЧСУ Відділу Алентавн, Анна Строт, а від Відділу Союзу Українців Католиків „Провидіння" Ґолич Михайло і Нестор Корчовий; заступники голови союзової Округи Стефан Колодруб і Микола Дубик, секретар Округи Стефан Муха, голова Контрольної Комісії Стефан Івасєчко та секретарі—Дмитро Мушастий, Катерина Гуцайлюк, мгр Евгенія Цап, Анна Мандзюк і Мартин Шешка. Були прочитані писемні привіти від стейтового леґістратора Василя Рибака і проф. Альберта Кіпи.

Головним промовцем під час цього бенкету був почесний член Головного Уряду Йосип Лисогір, який виголосив змістовну промову, у якій проаналізував многогранну працю Союзу на протязі його 90-літнього існування.

До слова також був запрошений конґресмен Дан Рітер, великий приятель українців. Він почав свою промову українською мовою: сьогодні я є українцем, нехай живе вільна Україна, вітаю вас із 90-літнім ювілеєм найстаршої української установи. Відтак він коротко згадав про його співпрацю з українським Комітетом для відзначення трагічної 50-ої річниці Великого голоду в Україні та його заходи для створення Комісії дослідів причин і наслідків Великого голоду в Україні в роках 1932-33. Законопроєкт у тій справі був підписаний Сенатом, а відтак 12-го жовтня апробований обома палатами. За глибоко змістовну доповідь присутні нагородили конґресмена Д. Рітера рясними оплесками.

Усні привіти склали головний радний Василь Пастушок від Філядельфійської Округи і Тимко Бутрей від Округи Твердого Вугілля. Потім головний організатор Степан Гавриш в асисті Анни Гарас, Йосипа Лисогора і Василя Пастушка вручив плякети з нагоди союзового ювілею для заслужених союзовців Округи: а саме: Теодори Демчук, Михайла Колодруба, Івана Драбика, Мартина Шешки, Дмитра Мушастого, Стефана Колодруба, Стефана Саюка, Стефана Івасєчка і Анни Гарас.

На закінчення бенкетової частини господиня вечора Анна Гарас в імені Святочного комітету й Управи Округи висловила всім учасникам щиру подяку за участь в бенкеті, запросила о. митрата В. Чикалюка провести молитву, а відтак був виступ танцювального ансамблю при УПЦеркві Пречистої Діви Марії в Алентавні під мистецьким керівництвом Володимира Мелінічика. По мистецькій части ні була забава з танцями, під час якої гості забавлялись до пізньої ночі.

Округа УНС Балтимор відбула організаційні наради

Балтимор, Мд.—В неділю, 18-го листопада 1984 р., о год. 2-ій по полудні відбулися тут у приміщенні дому „Самопомочі" організаційні наради Окружного Комітету відділів УНСоюзу Балтиморської Округи.

Збори відкрив і ними проводив голова Округи мгр Богдан Ясінський, а секретарював Остап Зинюк.

Голова привітав присутніх та сказав, що перша частина зборів є присвячена вшануванню ювілею 90-ліття УНСоюзу. До святочного слова він попросив головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса. Головний предсідник у своєму слові згадав перших іміґрантів, їхні важкі почанки на еміґрації, коли вони, зразу після приїзду до Америки, були примушені працювати в копальнях вугілля щонайменше 700 стіп під землею. Згадав про їхню тугу за рідним краєм, що для них єдиною розрадою були вістки здому. Вони сходилися і ділилися тими вістками. Умовини праці були дуже важкі, не було ніяких забезпечень від нещасних випадків, недуги тощо. Коли загинув у випадку чи помер батько, дуже часто не було за що його поховронити, а жінка і діти залишалися без жадних засобів до життя.

Щоб бодай частинно запобігти такому горю, творилися допомогові товариства. Ті товариства заснували в 1894 році, рік після того, як почала появлятися „Свобода", Український Народний Союз. Їх було 13, і вони стали першими відділами УНСоюзу. Від того часу минуло 90 років, і Союз виріс у найбільшу і найсильнішу українську організацію у вільному світі.

Під цю пору УНСоюз начисляє 430 відділів; його майно в готівці виносить 50 мільйонів долярів; Українська Будівля є вартости 30 мільйонів, а Союзівка—2-3 мільйони долярів. Цей свій успіх УНСоюз завдячує всім тим союзовим працівникам, які з великою посвятою і послідовністю працювали для його добра.

Головний предсідник закликав присутніх продовжувати цю працю для добра організації, її членів всієї української громади та поневоленої України.

Голова Округи мгр Б. Ясінський подякував головному предсідникові за його святочне слово і приступив до обговорення організаційних справ. Він поґратулював трьом передовим секретарям Округи за їхні гарні осяги в цьому році, саме: Л. Блонарович (34)—14 членів; І. Малко (320)—14 членів, і А. Ціздин (55)—9 членів. Завдяки їхній праці Округа здобула 86 відсотків призначеної їй квоти нових членів. Він запевнив, що до кінця року Округа напевно виконає свою квоту на 100 відсотків, якщо не більше.

Вив'язалася пожвавлена дискусія, у якій взяли участь майже всі присутні. Продискутовано справи стипендій УНС, спізнення присилки розметів, забезпечення від випадку (АДД) і т. п.

З нагоди 90-ліття УНС головний предсідник дав плякети довголітнім секретарям. Після дискусії голова Округи подякував усім за присутність і запросив на перекуску, яку приготовили члени Окружної Управи. По перекусці присутні оглянули фільм УНСоюзу „За стерном долі". Перед висвітленням фільму головний предсідник сказав декілька слів про історію постання цього фільму і про те, яку вартість він має для українського поселення.

Відбулися осінні Організаційні збори Надгадсонської Округи

У неділю, 11-го листопада, у приміщеннях Українського Народного Дому в Джерзі Ситі, відділи Надгадсонської Округи провеле перегляд організаційної праці за 1984 рік та заплянували посилену організаційну кампанію на останніх 7 тижнів біжучого року. Збори почалися у год. 3-ій по полудні, і ними провадив голова Округи Володимир Білик. Він подав до відома, що по кінець жовтня ц. р. Округа придбала вже 78 нових членів. Для виконання організаційної квоти на 100 відсотків бракує ще 37 членів, а на 75 відсотків, тільки 9 членів. Він просив, щоб кожний Відділ посилив працю з метою осягнення повної квоти. Першуном в організаційній праці є 25 Відділ, секретарка якого Квітка Стецюк, довголітня чемпіонка УНСоюзу, приєднала вже 25-ть нових членів, за що їй належаться щирі ґратуляції. Він висловив надію, що до кінця року вона дальше старатиметься так само наполегливо організувати, як у попередніх 10-ти місяцях.

Два відділи мали також дуже гарні організаційні осяги, а це 70-ий і 171-ий відділи, секретарями яких є Михайло Шеремета і Стелля Расн. Кожний з цих двох відділів здобув по 14 членів. Він сам приєднав до свого Відділу 9 членів. Відділ 286-ий цього року дуже добре вив'язався, приєднавши 7 нових членів. Відділ 287—придбав 5 членів, а два відділи 270-ий і 281-ий—по два члени. На жаль, два відділи не проявили жадної організаційної праці. Опісля В. Білик попросив до слова Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу. У своєму слові Уляна Дячук пригадала, що в травні ц. р. чотири Окружні Комітети стейту Ню Джерзі відзначили бенкетом 90-ліття УНСоюзу. Цей бенкет відбувся у приміщеннях Українського Народного Дому в Джерзі Ситі.

Тому що Надгадсонська Округа була його господарем, вона знає, що В. Білик доклав дуже багато часу і праці, щоб імпреза увінчалася успіхом. За цей труд і старання У. Дячук склала йому щиру подяку. Опісля вона в імени Екзекутивного Комітету подякувала також всім секретарям, які так добре попрацювали і здобули гарні організаційні осяги, але вказувала на мету, яка є перед ними, а це—ще 37 нових членів, необхідних до приєднання. При пляновій та поступовій праці можна буде осягнути повну організаційну квоту.

Опісля Уляна Дячук поінформувала присутніх союзовців, що до кінця жовтня ц. р. приєднано 1,748 членів, на суму 8,045,000 дол. забезпечення, та що метою є приєднати 3,000 членів, забезпечених на 11 мільйонів дол. Далі вона подала повний перегляд загального фінансового стану УНСоюзу, ствердивши, що майно осягнуло з кінцем вересня 50,683,000 дол. Дім УНСоюзу є повністю винайммлений і приносить передбачені чинші. На кінець Уляна Дячук подала повну статистику тих додаткових користей, які дає забезпечення в УНСоюзі своїм членам та цілій українській громаді.

Потім відбулася дискусія і запитання, у яких взяли участь М. Сірий, С. Островський і В. Білик.

Округа Твердого Вугілля—Шамокін відбула наради

Гомтавн, Па. (с. г.)—В неділю, 18-го листопаду ц. р. тут в ресторані мотелю Скреффорд відбулися святочні організаційні наради Окружного Комітету відділів УНСоюзу, Округи Басейну Твердого Вугілля—Шамокін, яка є колискою Батька Союзу.

Наради відкрив і ними проводив голова Тимко Бутрей, а секретарка Галина Словік писала протокол. Відкриваючи наради голова привітав усіх присутніх, а між ними головного організатора Степана Гавриша. Потім він запросив союзового піонера Петра Гелетого провести молитву. При тому вшановано хвилиною мовчанки пам'ять померлих членів Союзу, а зокрема передчасно померлого головного радного з Пенсильванії Івана Одежинського. Голова Округи поінформував присутніх відділових урядовців про загальну працю Округи, а головно присвятив увагу організаційній ділянці. Він згадав поіменно всіх секретарів, що вже мають придбаних нових членів, подавши їхні організаційні успіхи За його словами, до 31-го жовтня Округа вже приєднала 75 нових членів. Щоб виконати квоту на 100 відсотків треба до кінця року приєднати ще 25 членів.

Зчерги до слова був запрошений С. Гавриш, який висловив признання панству Словікам за мудру ініціятиву відбуття нарад в такому імпозантному приміщенні. Відтак він коротко згадав історію Союзу та піонерів, які в невідрадних обставинах тяжко працювали для вдержання своєї рідної братської організації. Він заторкнув організаційні справи округи та запізнав присутніх із загальною працею цілости УНСоюзу. Говорячи про організаційні справи, він повідомив, що до 31-го жовтня вже придбано 1,748 нових членів, забезпечених на 8,045,000 долярів. Це доказ того, що ювілейний рік УНСоюзу є більш успішним, ніж минулий. Далі він поінформував про фінансову господарку, яка під кожним оглядом є стабільною, а майно Союзу перейшло 50,000,000 долярів. Він також заторкнув справи видавництва, Союзової Будівлі і Союзівки.

Після цього в товаристві голови Округи Тимка Бутрея він вручив заслуженим довголітнім відділовим секретарям почесні плякети. Плякети були признані для секретарів: Галина Словік—Відділ 7-ий; Володимир Саляк—Відділ 9-ий, Михайло Стак—Відділ 31-ий, Іван Петрунцьо—Відділ 78-ий, Йосиф Сидор—Відділ 90-ий, Анна Снінська—Відділ 228, Йосиф Чабан—Відділ 242, Маргарета Гентош—Відділ 305-ий, Катерина Гарбест—Відділ 382-ий, Михайло Хомин—Відділ 389-ий. Почесну плякету одержав також голова Округи Тимко Бутрей за жертвенну працю на пості секретаря 164-го Відділу.

Після вручення плякет для всіх відспівано многоліттєво, а відтак в їхньому імені голова Округи Тимко Бутрей висловив подяку Екзекутивному Комітетові за приготовання таких гарних плякет. Далі він звернувся індивідуально до всіх присутніх секретарів із закликом, щоб здеклярували, скільки придбають до кінця року нових членів, щоб Округа виконала квоту на 100 відсотків.

Секретарка Округи Галина Словік поінформувала, що секретарі Іван Петрунцьо і Йосиф Сидор хворі і тому просила всіх присутніх підписати для них картку „скорого видужання". Від усіх зібраних також вислано картку співчуття Аґнес Гентош, дружині довголітнього і заслуженого голови св. п. Михайла Гентоша у зв'язку із смертю її сина.

Як було згадано, наради відбувалися у престижевому ресторані, і тому для всіх учасників нарад касир Округи Адольф Словік замовив обід, під час якого продовжувались дискусії на загальні зоюзові справи. Слід згадати, що наради проходили у справжній родинній атмосфері. Всі присутні висловлювали свої думки-пляни, як покращати організаційну ситуацію у своїх відділах.

По обіді голова Округи Тимко Бутрей склав подяку всім учасникам нарад, запевнив головного організатора Степана Гавриша про це, що він докладе всіх зусиль для виконання квоти Округою на 100 відсотків.

Молитвою закінчено наради.

Михайло Хомин, основоположник двох відділів УНС, одержує почесну плякету від головного організатора Степана Гавриша.

Головний організатор Степан Гавриш вручає почесну плякету голові Округи Тимкові Бутрієві за довголітню працю для УНС на пості секретаря 164-го Відділу.

Ювілейні наради Бостонської Округи УНС

Джамейка Плейс, Масс.—У неділю, 1-го листопада 1984 р., о год. 12.30 по полудні відбулися тут в залі української католицької церкви ювілейні наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Бостону і околиці.

В нарадах взяли участь 30 осіб—секретарів та членів УНСоюзу. Збори відкрив голова Округи Володимир Гетманський, а о. декан Петро Огірко провів молитву.

Святочну промову з нагоди 90-ліття УНСоюзу сказав головний предсідник УНС д-р Іван Флис. Він згадав невідрадні початки перших іміґрантів, брак забезпечення від нещасливих випадків, які часто траплялися в копальнях вугілля і залишали родину згинулого вуглекопа без будь-яких засобів фо життя. Це було причиною, що вони творили допомогові Товариства, які опісля згуртувалися в одне, яке існує до сьогодні. Товариство це-Український Народний Союз, який засновано 22-го лютого 1894 року в Шамокіні, Па., і якому в цьому році сповнилося 90 років.

Факт, що УНСоюз проіснував такий довгий проміжок часу доказує, що він здобув собі довір'я своїх членів і цілої української громади. Із перших 13-ти відділів виросла найбільша і найсильніша українська організація у вільному світі, яка нараховує 430 відділів, її майно в готівці виносить 50 мільйонів долярів, Українська Будівля в Джерзі Ситі є вартости 30 мільйонів дол. а оселя в Кетскільських горах Союзівка є вартости 2-3 мільйонів дол. УНСоюз завжди допомагав своїм членам і робить це й тепер. Уділяє стипендії молоді на вищі студії, дає членам низьковідсоткові позички на підклад грамот, уділяє морґеджі, є меценатом українських громадських, культурних і церковних установ, дає допомогу українцям в Польщі, Бразилії і в інших країнах, де така допомога є потрібна.

У програмі ювілейних нарад було висвітлення фільму „За стерном долі", але з незалежних ні від кого причин фільм не прийшов на час.

Після слова головного предсідника була дискусія, в якій взяли участь усі присутні. Обговорювались питання про потребу згоди в громаді; про те, що повинен більше робити УНСоюз, а чого не повинен, та про часопис „Свободу".

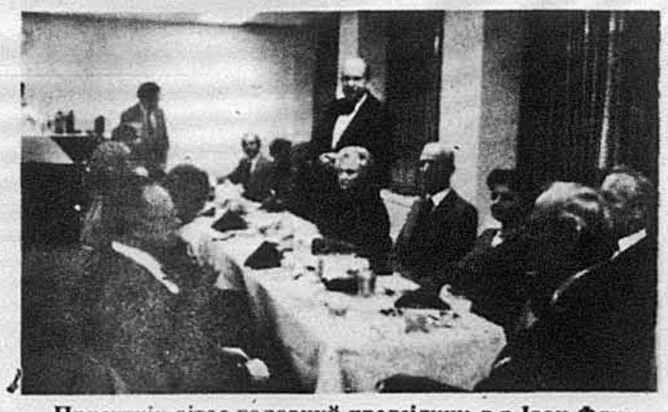
Голова Округи подав, що квота Округи виносить 35 членів. До кінця жовтня приєднано 15 членів. Він заохочував усіх до посиленої праці, щоб ще до конця року виконати квоту членів на 100 відсотків. Сказав, що найкраще вив'язується з одганізаційної праці Дмитро Ґалонжка, секретар 307-го Відділу, який дотепер придбав 8 членів, а секретарка 238-го Відділу Анна Ремік - 6 членів Марія Беднарчик, секретарка 178-го Відділу, зорганізувала два члени. Три відділи Округи—181-ий 224-ий і 374-ий не приєднали в 1984 році ні одного члена.

З нагоди 90-ліття УНС головний предсідник дав плякети довголітнім секретарям Округи. Після нарад відбулася гостина, яку приготовили члени Округи.

СОЮЗОВІ ДІЯЧІ!
НАША ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ, ЯКА МАЄ ЗНАЧНО ЗБІЛЬШИТИ УНСОЮЗ НОВИМИ ЧЛЕНАМИ ТА ЗАГАЛЬНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ТОМУ АПЕЛЮЄМО ДО ВАС, ЩОБ ПРИСВЯТИЛИ ВВЕСЬ СВІЙ ЧАС ТА ЕНЕРҐІЮ ДЛЯ ПРИДБАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЩОБ З ПОВНИМ УСПІХОМ ЗАКІНЧИТИ ЮВІЛЕЙ БАТЬКА СОЮЗУ!

ДО УВАГИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ! ШАНОВНІ УРЯДОВЦІ! ЧИ ВИ ПРИДБАЛИ ДЛЯ СОЮЗУ БОДАЙ ОДНОГО ЧЛЕНА ТОГО МІСЯЦЯ? ЯКЩО НІ, ТО ЗРОБІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО І ДАЙТЕ ДОБРИЙ ПРИКЛАД ДЛЯ ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ.

РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ В УНСОЮЗІ

Присутніх вітає головний предсідник д-р Іван Флис.

Джерзі Ситі. (О.К.). — Тут в приміщеннях Головної Канцелярії УНСоюзу відбулася в четвер, 20-го грудня ц.р., традиційна Різдвяна зустріч працівників Головної Канцелярії, редакції „Свободи" і „Українського Тижневика", адміністрації та всіх інших, що працюють для УНСоюзу в його приміщеннях при 30 Монтгомері вулиці в Джерзі Ситі.

При святково застелених столах засіли усі теперішні та деякі із колишніх працівників, члени їхніх родин та багато запрошених гостей, поміж якими були голови поблизьких Округ УНС, а саме: Ню Йорку, Джерзі Ситі і Пассейку - Микола Хоманчук, Володимир Білик і Іван Хомко.

Цілу ту велику союзову родину привітав теплими словами головний предсідник УНС д-р Іван Флис, який, в першу чергу, представив нового пароха УК Церкви в Джерзі Ситі о. Романа Мірчука, що відмовив молитву та виголосив коротке, але палке слово про справжнє релігійне значення Народження Христа та придержування українських традицій релігійних святкувань.

Головний касир УНС Уляна Дячук, яка була господинею зустрічі, особливо привітала серед присутніх давніх працівників УНСоюзу, тк також тих наймолодших, що прийшли відзначити Різдвяні святкування зі своїми батьками та бабунями і своєю присутністю підкреслювали справжню родинну атмосферу цього вечора. Головний організатор УНС Степан Гавриш представив голів Округ та використав нагоду, щоб закликати усіх присутніх до посилення акції для приєднування нових членів.

Після щедрого обіду, який привезли аж зі Союзівки її працівники під проводом адміністратора Івана Рабкевича та його помічниці Віри Ґоєвич, присутні спільно колядували різдвяні колядки та щедрівки, а головний предсідник д-р І. Флих склав усім теплі побажання з приводу Різдва і Нового Року.

На закінчення Різдвяної зустрічі висвітлено одногодинний фільм „За стерном долі" продукції Славка Новицького, відомого українського кінорежисера, який вичерпно та в дуже гарній формі розвиває перед глядачем історію українського поселення в ЗСА від перших його початків аж до сьогоднішнього дня. Відповідний текст до цілого фільму англійською мовою виголошує американський актор українського походження Джек Пеленс, доля якого як сина українських вуглекопів, вплетена в фабулу фільму.

Після закінчення зустрічі присутні ще довго гуторили та складали побажання з нагоди Різдва і Нового Року головному предсідникові УНСоюзу д-рові І. Флисові та його дружині, а також членам Головного Уряду.

Отець Роман Мірчук виголошує слово-привіт.

До гостей і працівників промовляла теж головний касир Уляна Дячук.

Рома Гадзевич (зліва) і Христя Бродин з синами Маркіяном і Андрійком.

Олесь Благітка з дружиною і доньками.

Окружний Комітет Відділів УНС в Торонто відбув Організаційні наради.

Представники вісьмох найбільших відділів зійшлися в середу ввечері, 14-го листопада ц.р., у залі української католицької церкви св. Евхаристії, щоб спільно обговорити в першу чергу організаційні справи, а опісля й інші справи, з'язані з недавно відбутими відзначеннями 90-ліття УНСоюзу. На нарадах був також присутній як гість д-р Олег С. Підгайний від „Вільного Слова".

Наради відкрив і ними провадив голова Округи Василь Шаран. Він попросив о. крилошанина д-ра Мирона Стасіва відмовити молитву. Опісля присутні одноголосно прийняли представлений порядок нарад. Василь Дідюк, головний радний УНСоюзу, поґратулював о. д-рові Стасіву з іменуванням його Генеральним Вікарієм Торонтонської Епархії. Звітуючи про організаційну працю Округи, В. Шаран ствердив, що в кінці жовтня ц.р. 12-ть відділів придбали 75-ть нових членів, але на 1984 рік квота Округи є 200 членів. Він ствердив, що найкращі організаційні успіхи мав Відділ 407-ий, який приєднав вже 35 нових членів. На другому місці у цій праці є 441-ий Відділ в Форт Вілліям, який має 8 нових членів. Відділ 408-ий збільшився на 7 членів, а два Відділи, 402-ий і 442-ий, приєднали по 6-ть нових членів кожний. По три нові члени мають вже Відділи 432-ий і 439-ий. Три інші відділи дали біжучого року по одному новому членові.

В. Шаран пообіцяв вжити заходи, щоб до кінця року Округа мала принайменше 100 нових членів і гаряче заохочував представників інших відділів посилити свою організаційну працю. Сен. Павло Юзик, директор на Канаду, ствердив, що Округа Монтреалю, у нарадах якої він мав надавно нагоду брати участь, стоїть багато ліпше в організаційній праці. Він просив, щоб старатися організовувати членів. На його думку, УНСоюз в Канаді мусить змінити свою структуру, що потребує апробати чергової Конвенції.

Присутня на нарадах Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу, вказала на статистику за останніх три роки, яка виказує, що членство в Окрузі Торонто постійно зменшується. Вона дала перегляд фінансового стану УНСоюзу та загальної організаційної праці. Далі вона просила присутніх висловити свою думку, в чому причина того, що Округа має слабі організаційні успіхи. Голова Округи уважав, що відчувається брак власного союзового дому, який став би централею союзової діяльности. Він також пікреслив потребу плянування і того, щоб кожний секретар Відділу підшукував наперед свого наслідника, щоб передати свої діловодство молодшому поколінню. Семен Левицький висловив погляд, що відчувається брак союзового ентузіязму. Може власний союзовий дім та приміщення для відповідної канцелярії допоможе зблизити секретарів та притягне охочив до праці для УНСоюзу. Головний радний Василь Дідюк уважає, що є конечним, щоб до кінця року відділи Округи приєднали принайменше 20 нових членів, що не повинно бути тяжко, взявши до уваги те, що Округа має 22-ва відділи. Він також вважає, що союзовий дім в Торонто принесе користь. Але треба заздалегідь подумати, як найкраще можна буде його використати. Отець крилошанин д-р М. Стасів уважав, що УНСоюз у Торонто має замало пропаґанди. І. Шляпак піддав думку, що секретарі повинні робити списки кандидатів на нових членів і висилати їх до Головної Канцелярії.

Опісля В. Шаран звітував про дві імпрези УНСоюзу, запляновані для відзначення 90-ліття УНС. Канадське Представництво УНСоюзу вирішило, щоб центральне святкування відбулося в Торонто і попросило його зайнятися приготуванням його. Він був в постійному контакті з сен. П. Юзиком, з Головною Канцелярією та з секретарями Торонтонської Округи. Не дивлячись на реклями на радійових передачах і в пресі, забава в суботу, 27-го жовтня, не мала бажаного успіху. Концерт, який відбувся в чергову неділю, 28-го жовтня ц.р., був успішний, хоч у той самий час відбувалися в Торонто різні інші великі імпрези. Головна Канцелярія призначила на ці святкування суму 3,500 долярів. Він попросив секретаря 407-го Відділу Юрія Миськова скласти фінансовий звіт.

По закінчення нарад голова Округи попросив учасників на перекуску.

Організаційні наради Нюаркської Округи

У неділю, 14-го жовтня 1984 р., відбулися Окружні наради відділів УНС з участю відділових урядовців і делеґатів. Голова Округи Юліян Баранюк відкрив наради й привітав головного предсідника УНС Івана Флиса, головного контролера Нестора Олесницького й головного радного Андрія Кейбіду.

ПІсля звітів голови Округи Баранюка, який представив стан і осяги осінньої кампанії нашої Округи, розвинулася дискусія. Н. Олесницький і А. Кейбіда обговорили організаційний плян праці, підкресливши потребу модернізації і професіоналізму. Головний предсідник Іван Флис подав статистичні дані про стан УНСоюзу. Він підкреслив потребу посилення кампанії приєднування нових членів та піднесення членської квоти для нашої Округи.

Володимир Сенежак звітував про працю сеньйорату УНС. При цьому відбулася виміна думок між ним і головним предсідником І. Флисом на тему побудови осередку для сеньйорів УНС. Головний предсідник заявив, що вже актуалізується справа купівлі землі від НТШ.

Олександер Лісович

Окружний Комітет відділів УНСоюзу у Рочестері відбув Організаційні наради

У суботу, 3-го листопада 1984 р., в залі Українського Народного Дому, при 831 Джозеф авеню, о годині 4-ій по полудні відбулися осінні Організаційні наради Окружного Комітету відділів УНСоюзу у Рочестері, Н. Й.

Наради відкрив і ними проводив голова Округи і головний радний УНС Володимир Гавриляк. Після відкриття нарад предсідник привітав присутню на нарадах Уляну Дячук, головного касира УНС. Опісля присутні прийняли запропонований порядок нарад.

Предсідник Округи Володимир Гавриляк у своєму звіті підкреслив головну причину нарад, а саме: заплянування організаційної праці до кінця біжучого року. До цього часу відділи Округи ориєднали 64 члени і виконали організаційну квоту тільки на 60 бідсотків. Відділ 316-ий приєднав 32 члени, за ним слідують: 217-ий Відділ з 17-ма новими членами, 285-ий шість членів, 66-ий п'ять членів, 343-ій — два члени; Відділи 367-ий і 437-ий приєднали по одному членові кожний. Голова Округи похвалив нового секретаря 217-го Відділу Стефана Приймака, який перебрав ці обов'язки після смерти секретаря Теодора Кубарича і який взірцево веде свій Відділ та є дуже добрим організатором. Цього року три відділи Округи відбули свої ювілеї, Округа мала секретарсько-організаційні курси. Предсідник подякував всім за дотеперішні організаційні осяги і закликав до дальшої праці, щоб повністю виконати організаційну квоту.

Опісля предсідник попросив до слова Уляну Дячук. Вона передала привіт присутнім від Головного Екзекутивного Комітету, як також дала признання всім тим секретарям відділів, які добре попрацювали та приєднали поважне число нових членів. Особливу подяку вона висловила Володимирові Гаврилякові, секретареві 316-го Відділу та Стефанові Приймакові, Відділ 217-ий, за їх поважні організаційні осяги. Просила мати на увазі, що до кінця року Округа для виконання повної організаційної квоти повинна придбати ще 26 нових членів.

Опісля Уляна Дячук роздала плякети-відзначення приділені у цьому ювілейному році 90-ліття УНСоюзу таким довголітнім заслуженим секретарям за їх довгу працю для організації: Марії Сверида — Відділ 343-ій, Василеві Поповичеві — 367-ий, Володимирові Гаврилякові — Відділ 316-ий і Михайлові Малинівському — Відділ 437-ий. Потім У. Дячук поінформувала присутніх, що УНСоюз намітив на 1984 рік організаційну квоту — 3,000 нових членів. Вона пригадала, що вкладки за акцидентові грамоти знижено до 6.50 дол. на рік, що також знижено вкладки за термінові кляси забезпечення і що всі інші кляси забезпечення перейдуть також ревізію щодо суми вкладок. Вона далі поінформувала присутніх про теперішній стан організації. УНСоюз плянує закупити сусідню до Союзівки площу від НТШ та побудувати на ній кондомініюми для союзових емеритів. УНСоюз уділяє своїм членам гіпотечні позички на дуже догідних умовах. Вона вичислила всі полегші, які дає членству УНСоюзу, підкресливши, в першу чергу стипендії для студіюючої молоді. Між стипендіятами на академічний рік 1984-85 було сім членів відділів Рочестерської Округи.

У. Дячук пригадала присутнім, що на черговий академічний рік аплікації на стипендії треба вносити до 1-го березня 1985 року.

Потім відбулася дискусія, у якій взяли участь Василь Попович, Петро Дзюба, Олександер Скібіцький, Петро Лещишин, гість на цих Нарадах, Василь Іванців, головний радний УБСоюзу та предсідник 244-го Відділу УБС, Марія Сверида, Марія Ковальчук, Стефан Приймак, Микола Лилак, Петро Стадник, Михайло Малинівський і Анна Ендрус.

Перед закінченням нарад полагоджено ще справу вибору двох делеґатів на 75-літній ювілей церкви св. Йосафата заслухано звіт із бенкету в честь 90-ліття УНСоюзу.

Голова Округи, ще раз пригадавши присутнім представникам про їх організаційну працю, запросив всіх на перекуску.

Союзові Округи Скрентон—Вілкс Беррі виконали свої квоти

Данмор—Вілкс Беррі, Па. (с. г.)—У суботу, 3-го листопада 1984 р. відбулася зустріч відділових урядовців Округи Скрентон у домі секретарки 409-го Відділу Дженет Боланд, замешкалої в Данмор, Па. Товариську зустріч союзовців відкрив голова Округи проф. Микола Мартинюк, який коротко поінформував про загальні справи Округи і при тому згадав, що деякі відділи не проявляють жодної активности поза збіркою членських вкладок.

Присутній під час нарад головний організатор Степан Гавриш, в першу чергу, висловив признання і ґратуляції Управі Округи за придбання 25-ти нових членів, і тим самим квота Округи виконана на 105 відсотків. Згаданих 25 членів придбали три відділи, а інші три відділи є інертні. Нових членів придбали Дженет Боланд—10-ть, Софія Голик—вісім, і проф. Микола Мартинюк—сім.

При тому С. Гавриш коротко інформував присутніх про згадані союзові справи—фінансові, організаційні, стипендійний фонд, Союзівку й інше. Присутні під час запитань—дискусії застановлялися над дальшою долею Округи, яку, мабуть, прийдеться сполучити зі сусідньою Вілкс Беррі. Цю справу залишено до вирішення на наступних нарадах на весні 1985 року.

Перед закінченням зустрічі С. Гавриш вручив спеціяльні плякети з нагоди ювілейного року УНСоюзу за довголітню працю на пості секретаря для Дженет Боланд, проф. Миколи Мартинюка і Івана Голика. При тому він закликав присутніх не зважати на те, що квота Округи вже виконана, але далі організовувати членів, щоб змагатись за першенство між тими Округами, які найкраще виконають свої квоти у відсотковій стопі. Подякою всім за участь голова Округи закрив наради, а при тому запевнив, що буде зроблене все для того, щоб мала Округа Скрентон була першуном.

Вілкс Беррі.—Того самого дня у пополудневих годинах відбулася зустріч секретарів Вілкс-Беррійської Округи у гостинному домі касира Округи Катерини Лукач. Наради-зустріч відкрив і ними проводив голова Округи Василь Стефурин. Він коротко поінформував присутніх про організаційний стан Округи, та дав речеве вияснення про відбутий 22-го вересня ц. р. бенкет, яким відзначено 90-річний ювілей УНСоюзу. Реферуючи про організаційну працю поодиноких відділів, голова ствердив, що Округа вже виконала свою квоту понад 100 відсотків. При тому він висловив своє невдоволення, що в Окрузі є один Відділ, якого секретар не проявляє жадної діяльности і не бере участи у нарадах Округи.

Після цього він запросив до слова присутнього на нарадах головного організатора Степана Гавриша, який привітав присутніх від Екзекутивного Комітету і висловив їм подяку за жертвенну працю, доказом є те, що Округа, яка об'єднує лише 8 відділів, зуміла власними силами приготовити бенкет для вшанування 90-річного ювілею УНСоюзу. Округа також придбала вже 23-ри члени, а найбільша заслуга в тому голови Василя Стефурина, який сам придбав 11-ть членів.

Говорячи про Відділ, який не проявляє жадної діяльности, С. Гавриш запевнив голову, що особисто поїде до того секретаря для наладнання там порядку. Далі він поінформував присутніх про загальні справи цілости Союзу.

Після короткої його доповіді були різні запитання—дискусія. Слід згадати, що відділові урядовці добре обізнані з союзовими справами. Під час дискусії були заторкнені справи нових кляс, дивіденди, стипендійного фонду і злуки Союзів. Також була заторкнена справа відвідин автобусом Союзівки заходом Округи.

Вичерпну відповідь дискутанти одержали від С. Гавриша, а відтак Василь Стефурин висловив подяку всім учасникам нарад, закликав далі організувати членів, а потім запросив всіх на перекуску, яку приготовила господиня дому Катерина Лукач.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північноамериканському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Дарія Софія Генч, доня Петронелі з роду Сірант і Михайла Генч, нова членка 432-го Відділу УНС в Торонто, Онт.

Алекса Андрея Гавриш, доня Івана і Дарки Гавришів, нова членка 83-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Забезпечили свою внучку дідо Степан і бабця Ільза Гавриші. С. Гавриш є головним організатором УНСоюзу.

Григорій Богдан Ясінський, син Данусі і Богдана Ясінських, наймолодший член 287-го Відділу УНС „Сини України" в Джерзі Сиґі, якого забезпечили в УНСоюзі дбайливі батьки. Дануся є службовичкою Головної Канцелярії УНСоюзу, а Богдан секретарем 287-го Відділу.

Христина, Наталка і Стефан Ґрохолі, діти Богдана та Ірени Ґрохолів, молоді члени 35-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо, Іллінойс. Христину й Наталку вписали до УНС дідусь Теодор і бабця Анастазія Кікці, а наймолодшого Стефана — його батьки.

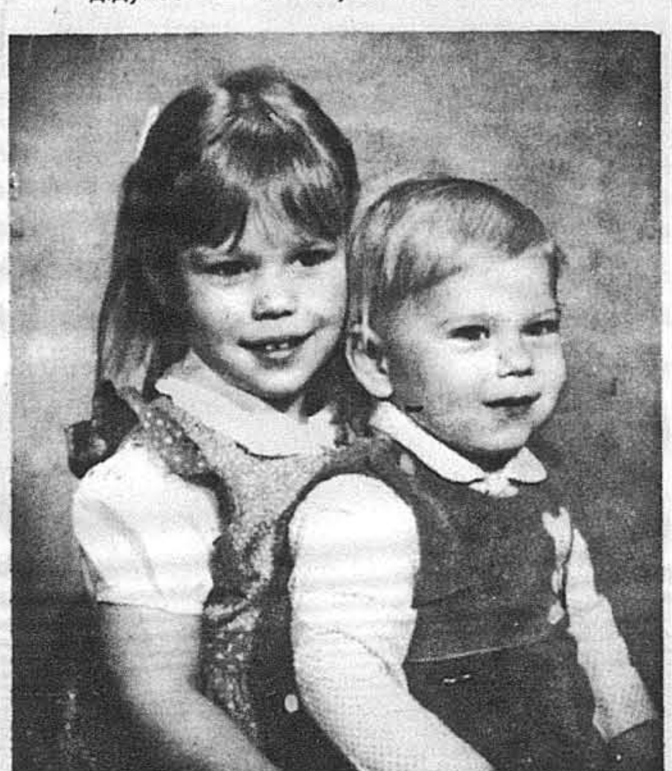
Михайло Скасків є свідомим українцем і членом УНС. Ціла його родина (11 членів) належить до УНСоюзу. На знимці зліва до права: Григорій Л. Скасків — внук; Михайло Скасків — дідусь; Бернард Скасків — син і Михайло С. Скасків — правнук. Усі вони є членами 330-го Відділу УНС в Літел Фолс, Н.Й. Дружина Михайла Скаскова, Варвара Скасків, померла минулого року.

Орест Роман Микита з братом Андрійком, членом 134-го Відділу УНСоюзу в Ратерфорд, Н.Дж., діти Ігоря і Віри Микитів. Малий Орест теж став членом УНСоюзу, про що подбали дідуньо Роман і бабуся Галина Микити.

Таня Оленка Гук з братом Ігорчиком, членом 134-го Відділу УНСоюзу в Ратерфорд, Н.Дж., діти Юрія і Лідії Гуків. Маленьку Таню теж вписали до УНСоюзу дідуньо Роман і бабуся Галина Микити.

Ліза Анна Ковалишин з братчиком Андрієм Степаном, наймолодші члени 35-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо, яких вписали в члени батьки Стефан і Анна з Гуличів Ковалишини при співучасті дідуся Дмитра Гулича, голови Контрольної Комісії 35-го Відділу.

Льорин С. Скасків, найновіша членка 330-го Відділу УНСоюзу з батьками Григорієм та Сузан Скасків.

Стефанія Анна Гомік, доня Йосифа і Віри Гомік, наймолодша членка 59-го Відділу УНС в Бриджпорті, Конн. В члени УНС вписали свою першу внучку дідусь Іван і бабуся Анна Гомік.

Евелин Воробій-Гемптон, доня Марії Воробій і Віліяма Гемптона, нова членка 487-го Відділу УНС в Ст. Пол, Мінн. Забезпечили її бабуся і дідусь, Дарія і Павло Воробій.

Павло В. Бухарев, новий член 116-го Відділу УНС „Вільні козаки" в Трентоні, Н.Дж. Про полісу подбав дідо Павлуся, Іван Стрижаковський.

Александер Константин Котис, син Христини Негребецької, новий член 287-го Відділу УНСоюзу „Сини України" в Джерзі Ситі, Н.Дж.

Таня Петріна, доня Даґмар і Богдана Петріни, наймолодша членка 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н.Й.

Мая Христина Ґарнаас, нова членка 90-го Відділу УНСоюзу в Централії, Па. Забезпечили свою внучку в УНС дідо Йосиф і бабця Анна Седор. Йосиф Седор є секретарем 90-го Відділу.

Іван Павло Виноградник, син Івана і Дани Виноградник, наймолодший член 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.Й., якому коледжове забезпечення в УНС закупив дідуньо, Іван Виноградник.

Катерина Е. Бабська, нова членка 158-го Відділу УНС. в Бруклині, Н.Й. Забезпечили свою донечку батьки, Дарія і Стефан Бабські.

Андрій Мирон Пасічний, син Мирона і Джейн Пасічних, новий член 25-го Відділу УНС в Джерзі Ситі, Н. Дж. Вписали свого внука до УНСоюзу бабця Анна і дідо Іван Пасічні зі Сан Дієґо, Каліф.

Таня Наталка Скубяк, нова членка 106-го Відділу УНСоюзу ім. св. о. Николая в Чікаґо, Іл. Вписав її в члени дідусь, Микола Марушка.

Юстин Стефан Пацура, новий член 200-го Відділу УНСоюзу в Озон Парку, Н.Й. Подбали про забезпечення дитини в УНС батьки та дідуньо і бабця. Вся родина Пацурів є членами 200-го Відділу.

Микола Стефан Фантоні, новий член 93-го Відділу УНСоюзу в Потакет, Р.А. Записали його до Союзу дідусь та бабуся по матері дитини, Степан та Марія Крючковські. С. Крючковський є головою 93-го Відділу УНС.

Вступайте в члени УНС

Степанко Стахів, син Мирослави і Ярослава Стахових, новий член 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.Й. Забезпечили його в УНСоюзі бабця Софія і дідо Володимир Левенець, редактор „Свободи".

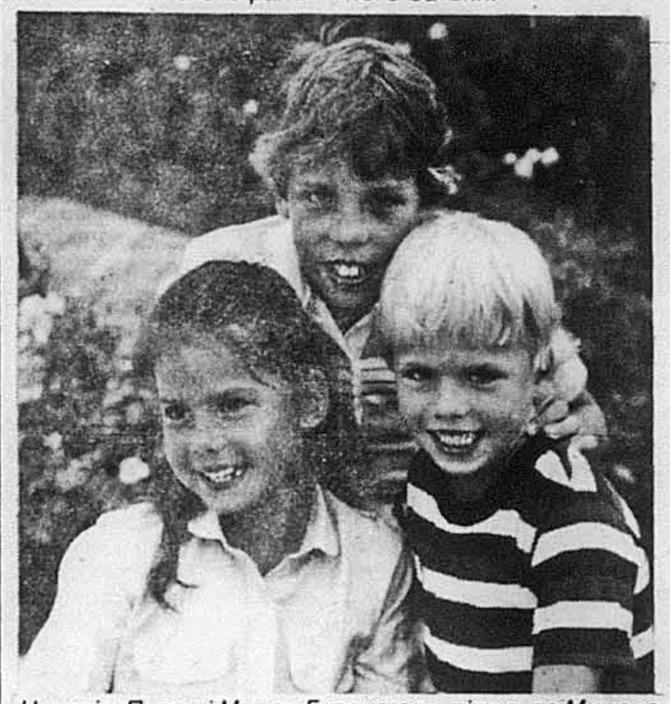
Адріянна Литвин, наймолодша членка 116-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж. Забезпечив свою внучку коледжовою грамотою дідусь Андрій Щурук.

Микола Роберт Венґер, новий член 320-го Відділу УНСоюзу в Балтімор, Мд. Батьки малого Миколи, його дідусь і бабуся та прадідусь і прабабуся — всі є членами УНС.

Джейсон Едвард Соботка, новий член 317-го Відділу в Сиракюзах, Н.Й., про забезпечення якого подбала бабця, Галина Соботка.

Наталія, Павло і Мирон Гаврилюки, діти д-ра Мирона і Ліди Гаврилюків, нові члени 434-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Канада. Забезпечила своїх внуків союзовими грамотами бабуня, Дарія Гаврилюк.

Надія Тереса Білинська, доня Тараса й Ольги Білинських, нова членка 83-го Відділу УНС у Філядельфії, Па. Забезпечили свою внучку коледжовою грамотою бабця і дідо, Тетяна й Александер Білинські.

Тамара Кузик, доня інж. Романа і Наталії Кузиків, наймолодша членка 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні Н.Дж. Тамара є ученицею Рідної Школи у Філядельфії, а теж членкою Пласту. Вчиться гри на фортепіяні та бандурі. Нераз виступала як декляматорка під час імпрез у Трентоні.

Григорій Білинський, син Тараса й Ольги Білинських, новий член 83-го Відділу УНС у Філядельфії, Па. Коледжове забезпечення в УНСоюзі купили для внука бабця Тетяна і дідо Александер Білинські.

Наталія Вальчук, доня Марії Люби і Юрія Вальчуків, наймолодша членка 362-го Відділу УНСоюзу в Брістолі, Па. Забезпечення в Союзі купили для внучки бабуня Марія і дідо Федір Петрик, який є секретарем згаданого Відділу.

Михайло Дмитро Благий, синок Зенона і Олі Благих, наймолодший член 163-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па., якого обдарували союзовою грамотою дідуньо і бабуня, Богдан і Анастазія Максимюки.

Александра Гаркінс, нова членка 83-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., для якої коледжове забезпечення в УНС закупили родичі Ричард і Наталка Гаркінс.

Відсвяткували „спалення боргу"

Українська православна парафія Св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., урочисто відсвяткувала в неділю, 4-го листопада 1984 р. „спалення боргу", тобто сплату позики за збудовану десять років тому церкву.

Святкування удостоїв своєю присутністю Архиєпископ Константин із Чикаго, який уже в суботу взяв участь у Вечірні та разом з настоятелем о. Іваном Наконечним і прот. Сергієм Непрілем відслужив Панахиду за всіх спочилих настоятелів і парафіян церкви Св. Вознесіння на протязі її 66-літнього існування. Після Богослуження відбулася у церковній залі при каві й солодкому неофіційна зустріч Владики з парафіянами.

У неділю вже від 9-ої години ранку з'їжджалися до церкви парафіяни і гості, щоб гідно привітати Архиєпископа Константина. Під святково-радісні звуки дзвонів Владику супроводили від парафіяльного дому до церкви вівтарні хлопці і члени прицерковних організацій із хоругвами, члени Пласту і Українських Комбатантів із прапорами, а діти Недільної Школи встеляли йому стежку пелюстками квітів.

Перед входом до церкви привітала Владику букетом червоних троянд Мішел Ґулак—голова молодшого Відділу УПЛ, а голова Парафіяльної Управи Всеволод Луцкевич прийняв його традиційним хлібом-сіллю. Настоятель парафії з хрестом і свяченою водою зустрів Владику в дверях церкви.

В очоленій Архиєпископом Архиєрейській Службі Божій співслужили: настоятель о. Іван Наконечний, прот. Іван Кульчицький, прот. Михайло Земляченко і протодиякон Володимир Поліщук. Владика Константин виголосив глибокозмістовні релігійні проповіді з властивим йому запалом і красномовністю. Співав парафіяльний хор під управою Леоніда Харченка. Прислуговували вісім вівтарних хлопців.

Після Служби Божої вірні переїхали до люксусового ресторану „Тавн енд Кемпус" в Юніоні, де біля 220 осіб заповнили простору залю, в якій відбувся святковий бенкет і сам акт спалення боргових паперів.

Бенкет розпочато традиційним правітанням Владики і молитвою „Отче наш", яку заінтонував о. Наконечний, а Владика поблагословив трапезу. Проводив бенкетом і представляв гостей голова Парафіяльної Управи Всеволод Луцкевич. Зачитано письмові привіти від Митрополита Мстислава і від Консисторії УПЦ. Усні привіти зложили: мейор міста Мейплвуду Роберт Ґресмеєр, Едвард Попель від Українського Братського Союзу (який був вділив цю позику) та представники 6-ох парафіяльних організацій, які одночасно склали щедрі пожертви на дальше утримання церкви: під час святкувань зложено понад 12,000 дол.

Головну зворушливо-палку промову виголосив Архиєпископ Константин, а настоятель о. Наконечний і своєму слові—привіті висловив щиру подяку Всемогутньому Богові та своїм добрим і відданим парафіянам, завдяки яким і будова церкви і виплата боргу, і піднесення духового життя парафіяльної програми стали дійсністю.

Акту спалення довершили Архиєпископ Константин, о. Наконечний, В. Луцкевич і представники піонерів —засновників парафії, найстарші віком парафіяни Антоніна Юрова і Яким Шишковський.

У мистецькій програмі виступила Раїса Дідов з чотирма піснями у супроводі Івана Череути, а парафіяльний хор відспівав три церковні пісні. Кінцеву молитву прочитав о. Непріль, а Владика всіх поблагословив. Після офіційної частини до танців пригравала оркестра „Темпо". В той час Владика з привітністю, сердечністю і любов'ю підходив до кожного стола, щоб особисто привітатися з присутніми, які з теплом сприймали цей благородний жест.

Треба сказати, що святкування пройшло гарно, з піднесенням. Цю святковість допомогли здійснити також представники сусідніх парафій та гості, які прийшли поділити разом з нами цю радісну подію.

Людмила Почтар

На сторінках союзової преси, а головно „Союзової Трибуни", було повідомлення про це, що з днем 1-го жовтня 1983 року УНСоюз для поліпшення своєї 90-річної служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення, знизив ціну членських вкладок у клясі термінового забезпечення. Цю знижку впроваджено тому, щоби дати нагоду всім членам, як і не-членам набути забезпечення на високі суми за низьку ціну у своїй українській братській установі і тим самим забезпечити кращу долю своїм рідним. Термінове забезпе-

ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

чення в УНСоюзу може купити кожний, а це тому, що воно є дуже дешеве. Також слід згадати, що термінове забезпечення є потрібне всім, головно молодим подружжям, що мають позички на доми (морґедж), посілості, автомобіль, крамниці чи інші підприємстава. Головно молоді батьки, які дорожать своєю родиною-діточками повинні за низьку ціну купити високу суму термінового забезпечення, яке є дуже дешеве і про це говорить залучена „таблиця вкладок". Наприклад молода людина у віці 25 років життя може набути в УНСоюзі 20,000 долярів забезпечення з річною вкладкою 46 дол. або місячною 4 доляри. Та сама особа може купити 50,000 долярів забезпечення без лікарського бадання з річною вкладкою 115 долярів.

Дораджуємо всім читачам „Свободи" простудіювати поміщену „таблицю" вкладок, де є подані ціни на 20,000 долярів забезпечення з річною і місячною вкладкою у віці від 16-го до 55-го року життя, тобто віку, у якому кожний може купити термінове забезпечення УНСоюзу. Інформації про забезпечення уділюють союзові секретарі в Америці й Канаді, а також можна звертатися прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити, Н. Дж.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
TERM PLAN INSURANCE
AMOUNT $20.000

PLAN T—5			PLAN T—10		
Issue Age	Annual	Monthly	Issue Age	Annual	Monthly
16	$ 40.20	$ 3.60	16	$ 42.00	$ 3.80
17	41.20	3.60	17	42.60	3.80
18	42.00	3.80	18	43.40	3.80
19	42.80	3.80	19	44.00	3.80
20	43.40	3.80	20	44.60	4.00
21	43.80	3.80	21	45.20	4.00
22	44.40	4.00	22	46.00	4.00
23	44.80	4.00	23	46.60	4.20
24	45.40	4.00	24	47.60	4.20
25	46.00	4.00	25	48.60	4.20
26	47.00	4.20	26	49.60	4.40
27	47.80	4.20	27	51.00	4.40
28	49.00	4.40	28	52.60	4.60
29	50.20	4.40	29	54.60	4.60
30	51.40	4.60	30	56.30	5.00
31	53.00	4.60	31	59.60	5.20
32	54.80	4.80	32	63.00	5.60
33	57.20	5.00	33	68.60	5.80
34	60.00	5.20	34	71.20	6.20
35	63.60	5.60	35	76.40	6.80
36	68.00	6.00	36	82.00	7.20
37	73.00	6.40	37	88.40	7.80
38	78.60	7.00	38	95.40	8.40
39	84.80	7.40	39	103.20	9.00
40	91.40	8.00	40	111.80	9.80
41	98.80	8.60	41	121.20	10.60
42	106.80	9.40	42	131.60	11.60
43	115.60	10.20	43	143.00	12.60
44	124.40	11.00	44	155.60	13.60
45	136.20	12.00	45	169.20	14.80
46	148.40	13.00	46	184.40	16.20
47	161.60	14.20	47	200.80	17.60
48	176.20	15.40	48	218.80	19.20
49	192.00	16.80	49	238.40	20.80
50	209.40	18.40	50	260.00	22.80
51	228.00	20.00	51	283.40	24.80
52	248.60	21.80	52	309.00	27.00
53	271.00	23.80	53	336.80	29.40
54	295.60	25.80	54	367.40	32.20
55	322.60	28.20	55	400.60	35.00

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за вимком законних у деяких стейтах.

При забезпечуванні на суми $10,000 і вище УНСоюз користується інформаціями про аплікантів, одержаними від спеціяльної перевірочної установи, яка збирає такі інформації через своїх аґентів. Такі інформації засягатиме УНСоюз також про аплікантів у віці понад 60 років, коли вони будуть вносити аплікації на забезпечення на суми понад 3,000.

Жіночі організації в Рочестері у поклоні діячкам УЖР

У неділю, 21-го жовтня 1984 року,жіночі організації Рочестеру влаштували у 100 ліття Українського Жіночого Руху гарну імпрезу для вшанування його визначних діячок. Концерт відбувся у залі української православної церкви Св. Покрови. У склад організаторів цього концерту входили: 46-ий, 47-ий та 120-ий відділи Союзу Українок Америки, 18-ий відділ Українського Золотого Хреста, Об'єднання Жінок ОЧСУ та Сестрицтво при українській православній церкві Св. Покрови.

Концерт відкрила голова комітету Марія Крамарчук, подаючи коротку історію Українського Жіночого Руху основи якого поставила Наталія Кобринська в 1884 році. М. Крамарчук також поділилася з присутніми своїми враженнями з Першого Українського Жіночого Конгресу у Станиславові, у якому вона брала участь молоденькою дівчиною.

Жіночий хор з дириґентом Ярою Кекіш.

На сцені висіли великі портрети визначних діячок українського жіночого руху. Кожну з них репрезентувала одягнена у гарний народний стрій молода жінка, чи дівчина, які одна за одною виходили на сцену і коротким словом з'ясовували головні точки діяльности цих заслужених жінок.

Наталію Кобринську репрезентувала Тамара Денисенко; Лесю Українку—Ляриса Білик; Олену Кисілевську—Богданна Левицька; Олену Степанів—Леся Телеґа; Ольгу Басараб—Єлисавета Бездух; Олену Лотоцьку—Галина Снігур, Оксану Мешко—Леся Рабарська. Цей монтаж опрацювала Марія Крамарчук.

Монтаж „У поклоні жінкам УЖР" виконують: Г. Снігур, Л. Телега, Л. Білик, Т. Денисенко, Б. Левицька, Є. Бездух, Л. Рабарська.

Увагу глядачів приковували не лише змістовні, не раз зворушливі та гарно виголошені слова, але і прекрасні народні строї, в яких були одягнені рецитантки. Ці строї з околиць Городенки, Борщева і Заліщик дали для вживання комітетові концерту Маруся Верґун, Христя Ковч та Маруся Лозинська—три кузенки, які від довшого часу збирають зразки народної ноші та інших ділянок народного мистецтва. Мешканці Рочестеру вже мали нагоду бачити ці строї на маніфестації у річницю голоду.

Відтворення „Дня української селянки" під час Конґресу в Станиславові в 1934 році; молодь виконує вправу вільноруч: „Боже Великий, Єдиний".

У другій частині концерту жіночий хор проспівав у фортепіяновому супроводі Ані Сорохтей кілька відповідно дібраних пісень. Цей збірний хор зорганізувала виключно для вшанування Українського Жіночого Руху Яра Кекіш, яка теж розписала ноти на голоси в усіх піснях.

Хор співав на підвищенні, зробленому на залі збоку сцени, тому що на сцені до ритму співу хору дві групи дівчаток, в більшості учениці Рідної Школи, виконували по черзі вільноручні вправи з віночками, що їх уклала Оля Король та хореограф Андрій Цеґельський. Одна група була одягнена у полтавські строї, друга—в гуцульські. До пісні „Боже Великий Єдиний" обидві групи вправляли разом і цим закінчили цю успішну імпрезу.

Численно зібрана публіка нагородила виконавців рясними оплесками за добре приготовану і гарно виконану мистецьку програму. Чи не варто б подумати над тим, щоб поїхати з цією імпрезою хор по близьких осередках українського життя?

З. Е.

Вшанували пам'ять поета Є. Маланюка

У неділю, 18-го листопада 1984 року за старанням Організацій Українського Визвольного Фронту в Асторії відбулося святочне відзначення 15-ої річниці відходу у вічність поета Євгена Маланюка. Численно прибулих членів і гостей привітала вступним словом членкиня ОЖ ОЧСУ Марія Нестерчук. Особливо тепло і рясними оплесками привітали присутні гостей з Ню Йорку: проф. Павлину Андрієнко-Данчук, колишню голову Відділу ОЖ ОЧСУ в Асторії, а тепер довголітню директорку Школи Українознавства СУМА в Ню Йорку, і вчительок цієї школи—Анну Гелетей і Марусю Д. Решітник. Це, власне, вони приготовили програму свята, якою провадила голова Відділу в Асторії Стефанія Наум.

Про життя і творчість поета, щирого українського патріота і борця за політичну незалежність українського народу, добре опрацьовану доповідь прочитала дир. Павлина Андрієнко-Данчук. Вона насвітлила багатограннутворчість письменника, зазначивши, що Євген Маланюк є одним із найвизначніших сучасних поетів на еміграції; його поезії вийшли в одинадцятьох книжках, дві прози та брошури з української культури, літератури і політичні роздумування. Поет твердо вірив у світле майбутнє України, вірив, що „повіє вітер з Понту..."

Скитський степ обудеться
А то підземно загуде....
Вулканом націй ціла раса,
І даром Божеським гряде
Нам Прометеїв дух Тараса.

Вибрані поезії читали Анна Гелетей і М. Решітник за хронологічним порядком, переплітаючи доповідь.

Виступали також члени СУМА Осередку в Асторії, заступник голови Ярослав Галатин відіграв на фортепіяні в'язанку стрілецьких пісень, а булавний Осередку Теодор Боднар виконав на бандурі і заспівав три стрілецькі пісні. Виконавців присутні з признанням і вдячністю нагородили рясними оплесками.

Ми, українці, шляхетний народ, ми вшановуємо наших героїв, які поклали своє життя на жертовнику батьківщини, ми також пам'ятаємо і про тих, які ціле своє життя працювали для свого народу, збагачували українську культуру і своїми ділами боролися за права самостійної української держави. Асторійська українська громада невелика числьно, але сильна морально і свідома своїх обов'язків по відношенню до своїх борців за волю народу, і тих, які віддано працюють на рідній ниві, жертвуючи час і працю.

У 15-ті роковини смерти поета, Головна Управа ОЖ ОЧСУ видала книжку на пошану найвизначнішого поета нашого часу, під заголовком „Євген Маланюк", яку впорядкувала письменниця Оксана Керч, і цю книжку при кожній нагоді старається розповсюдити. Так було і цим разом. Присутні радо розкупили згадану книжку.

Програма свята залишила приємний настрій. Буфет із солодким і кавою приготовили членки ОЖ і СУМА. Присутні ще довгий час провели у спільній товариській розмові.

Марія Нестерчук

ЛЕЩАТАРСЬКІ ТЕРЕНИ в північносхідних ЗСА потерпіли сильно в місяці грудні з приводу виїмково теплої погоди, яка не дозволила в горах на роблення навіть штучного снігу. В часі довгого кінця тижня з приводу Нового Року, коли звичайно всі лещатарські терени є переповнені, дощ і висока температура зменшили помітно кількість лещатарів на з'їздах. Власники лещатарських теренів надіються на кращі умовини в січні та лютому, в інакшому випадку це буде четвертий з черги рік, де вони понесуть великі фінансові втрати через брак снігу.

ШВЕЦІЯ РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ за купном принаймні кількох радарних розвідчих літаків, так званих АВАКС, для забезпечення свого повітряного простору, який дуже часто порушують переважно совєтські військові літаки. Звичайні літаки не є спроможні виконати цього завдання, доказом чого була совєтська ракета, яка перелетіла через Норвегію і впала у Фінляндії. Як виглядає з совєтських пояснень, ракета була вистрілена „помилково".

Маріянка Сосяк...

(Закінчення зі стор. 1)

лодь, зібрану в рамках Українського Народного Союзу, та репрезентувати якраз Союзівку, з якою вона поріднилася протягом усіх цих років. Звання „Міс Союзівка" є дорогим і почесним для неї, особливо також і тому, що УНСоюз з роком 1985 — розпочинає нове десятиліття свого славного існування — вже десяте десятиліття, відсвяткувавши в році 1984 свій 90-річний ювілей.

20-річна Марічка Анна Марків, дочка відомих ню-гейвенських громадян Лева і Орисі (Ірини) Маркових, перша дружка „Міс Союзівки", є зразковою студенткою південного стейтового університету Коннектикат, де вона належить до почесного академічного товариства Фі-Дельта-Зета. Активна у Пласті, Марічка здала успішно третю пластову пробу на ступінь „вірлиці" і має почесні грамоти за дуже добре навчання також з Українського Католицького Університету (УКУ) в Римі, куди вона щоліта їздить, щоб завершити вищу освіту і з українознавства. Бажання якнайкраще підготуватися з українознавчих наук повело Марічку і в Мадридський університет у Еспанії, де вона пробула одне літо, здобуваючи потрібні кредити. Марічка вміє використати свій літній час дуже хосенно, і коли не їде до Риму в УКУ, то працює на Союзівці. Так було влітку 1982 і 1983 років. Союзівка і УНСоюз є і для Марічки — „дійсним клаптиком української землі", де вся чимала родина Лева і Ірини Маркових часто перебуває. Марічка Анна, як і її дві сестри, брат, батьки, бабуня, є членами 314-го Відділу УНСоюзу.

Арета Марків, якій щойно 19 років, є дочкою відомого скрипаля, диригента й музиколога д-ра Богдана і Галини Маркових з Вудбрідж, Коннектикат. Вона є також студенткою південного стейтового університету Коннектикат. Зростаючи в незвичайно інтенсивній музично-співочій атмосфері родинного дому (її мама — співачка, а молодший брат — багатонадійний, хоч молоденький піяніст), Арета любить музику, а ще більше — малювання, якому залюбки віддає свій час і талант, здобуваючи в цій ділянці гарні успіхи. Її улюбленими зайняттями під час дозвілля є читання книжок, подорожування і, особливо

Д-р Мирон Куропась гратулює Маріянці перед коронаційним вальсиком.

Андрій Кейбіда і Марічка Марків.

Співає Алекс.

поширене тепер серед американської, української, ба і світової молоді оборонна боротьба — „карате". В „карате" Арета здобула вже так званий „зелений пояс".

Безпосередньо перед проголошенням вибору нової „Міс Союзівки" та її дружок, красуня Галя Волянська, „Міс Союзівка 1984", попрощалася із численно зібраними на залі гостями цієї імпрези, виголосивши відповідне слово.

Г. Волянська з вдячністю підкреслила позитиви такої імпрези, як вибір „Міс Союзівки", та ту користь, яку цей почесний вибір дав для неї особисто. Вона закінчила свій виступ словами: „Цей минулий рік — від вересня 1983 року до кінця грудня 1984 року, теж скріпив мою любов до так багатої української культури, і сьогодні я ще більш горда, що належу до великого українського народу".

Після проголошення вибору, уступаюча „Міс Союзівка 1984" поклала корону наверх волосся новообраної „Міс Союзівки 1985" під радісні оплески зібраних у виповненій „Веселці", а всі чотири красуні отримали яскраві китиці червоних гвоздик від А. Дидик, відповідні корони, і стрічки з належними написами, під музику торонтонської оркестри „Нова хвиля", яка грала цього кінця тижня на оселі.

У переведенні цієї урочистої хвилини — проголошення нової „Міс Союзівки" та її почету, бездоганній постійній конферансьє оселі Ані Дидик (яка, на жаль, вже відходить з цієї праці на іншу посаду, а саме — їде до Вашінгтону на працю в радіостанції „Голос Америки" після 13 річного служіння УНСоюзові й Оселі) допомагав адміністратор Союзівки Іван Рабкевич, запрошуючи за ескорта до першого вальса для нової „Міс Союзівки" заступника головного предсідника УНСоюзу д-ра Мирона Куропася; ескортами для першої дружки був головний радний УНС Андрій Кейбіда, для другої дружки — Володимир Квас, головний радний УНС і колишній довголітній адміністратор оселі. Сам І. Рабкевич повів у танець Г. Волянську, уступаючу „Міс Союзівку", після чого у танці закружляли також всі інші гості під музичний і вокальний супровід оркестри „Нова Хвиля".

Дивізійники...

(Закінчення зі стор. 1)

своїх сторінках усіх об'яв, закликів та інформацій про листопадову збірку на фонд українських інвалідів.

Владика Стефан у своїй відповіді виявив повне обізнання з історією української дивізії, її благословенням Українською Католицькою Церквою на збройну боротьбу, долею дивізії в полоні та діяльністю Братства колишніх вояків І-ої УД УНА на поселеннях. Дякуючи за різдвяно-святочні побажання та подарунки, він підкреслив дуже важливу ролю й конечність продовжувати видавничу діяльність Братства, бо друкована книжка це буде одиноке джерело для майбутніх поколінь пізнати історію України. Він також благословив працю Суспільної Служби Комбатантів опіки над українськими воєнними інвалідами, як теж передав своє душпастирське благословення для дальшої корисної праці Братства на засадах понадпартійности і в дусі загально національних державницьких і соборницьких ідей.